... hele kirkens ugeavis

Udfordringen

Søndag den 23. marts 2025 * Uge 13* * Årgang 53

" Alle, der søger tilflugt hos dig, skal glæde sig, de skal juble til evig tid. Du beskytter dem."
(Sl. 5, 12)

Lisbeth Mortensen har været telefonrådgiver på Abortlinien i over 25 år

Side 3

Apostolsk kirke fik løst problem med præstemangel og eksporterer nu idéen

Side 9

I Libyen udstilles kristne på YouTube - alligevel vil mange høre om Jesus

Side 10

Den evangelikale selvforståelse er i frit fald, mener denne uges kronikør

Side 7

Neil Harvey var stofmisbruger, men i fængslet mødte han Jesus - i dag underviser han på bibelskolen Acts Academy i Kolding

Side 12-13

Er du en af vores nye lærere?

Vi mangler dig på vores skole

Vi søger 1-2 lærere pr. 1. august 2025.

Agerskov Kristne Friskole

Agerskov er et lille bysamfund med gode muligheder for huskøb, kirkeliv og fritidsaktiviteter.

Se stillingsopslaget på
agerskovkristnefriskole.dk

Anja Smedstrup Christensen er nu adjunkt ved Menighedsfakultetet i Aarhus efter at have forsvaret sin ph.d. Foto: Stefan Vase

Anja Smedstrup Christensen forsvarede sin ph.d. i Oslo

Fredag den 7. marts forsvarede Anja Smedstrup Christensen sin ph.d.-afhandling ved Universitetet i Oslo. Hendes afhandling med titlen "The Efficacy of Blood" undersøger den rituelle funktion af blod i udvalgte gammeltestamentlige ritualer, set i lyset af komparativt materiale fra Nærorienten.

Det skriver Menighedsfakultetet i en pressemeddelelse.

Anja Smedstrup Christensen er cand.theol. fra Aarhus Universitet (2011), og efter at have forsvaret sin ph.d. er hun nu tiltrådt som adjunkt i Det Gamle Testamente ved Menighedsfakultetet i Århus. Hendes faglige interesser omfatter gammeltestamentlig religion i dens kulturelle og historiske kontekst med særlig fokus på ritualer og kult.

Anja er medlem af flere faglige selskaber og netværk, herunder Collegium Biblicum og Norsk Gammeltestamentlig Selskap. Hun er også medlem af redaktionen for Skandinavisk Tidsskrift for Teologi og Kirke.

Anja er født i Helsingør i 1976 og er gift med Claus Grøn Christensen. De har to børn, Anna og Noa.

Bodil

Rytmisk gudstjeneste og foredrag om jødisk påske i Emdrup Kirke

Emdrup Kirke inviterer til "Påskebegejstring" med rytmisk gudstjeneste og jødisk påske-foredrag ved overrabbiner Jair Melchior søndag den 6. april kl. 10.30 i Emdrup Kirke.

Overrabbiner Jair Melchior. Foto: Julie Fischer

"Påskebegejstring" er en fejring af det liv, som Gud har givet os gennem Kristus samt en fordybelse i den jødiske påskefejring, der danner baggrund for vores kristne påsketradition," skriver Emdrup Kirke.

Gudstjeneste med rytmisk kor

Under gudstjenesten vil Emdrup Kirkes rytmiske kor skabe påskeglæde med deres musik og sang. Professor Nicolai Winther-Nielsen vil prædike ud fra emnet: "Vi oplevede livet!" Det bliver en prædiken over 1. Joh. 1,1-3, der udforsker, hvordan de, der fulgte Jesus gennem påsken, ikke kun så et korsfæstet menneske, men den levende og evige Gud.

Overrabbiner holder foredrag om den jødiske påske

Efter gudstjenesten kan man nyde en let frokost. Fra kl. 12.30 kan man høre et gratis foredrag ved overrabbiner Jair Melchior om den jødiske påske. Han vil fortælle om traditionerne og symbolikken i fejringen både i København og Jerusalem og give et indblik i påskens betydning for den jødiske selvforståelse.

- Hvordan hænger udvandringen fra Egypten sammen med fejringen i synagogen og i de jødiske hjem? Og hvad kan vi som kristne lære af den jødiske påskefejring?

Bestilling af sandwich senest den 31/3 via www.emdrup-kirke.dk/tilmeld eller kirkens kontor. Prisen er 40 kr., som betales på dagen.

Bodil

Ugens profil: Preben Brohus

Fra kommis til pastor emeritus - Preben Brohus 90 år

Preben Brohus, Kolding, der igennem mange år har været aktiv i Apostolsk Kirke og i tværkirkelige sammenhænge som forkynder, musiker og regnskabsmand, fylder 90 år den 23. marts.

Som 80-årig blev Preben Brohus fotograferet ved Diakonissestiftelsen på Frederiksberg, hvor en række organisationer har adresse. Blandt andet Danske Kirkers Råd, som Preben Brohus fortsat var regnskabsfører for. Foto: Camilla Jørnels Arnsberg

For ca. tre år siden skrev Preben Brohus om sin første bibel, hvor der stod tre datoer:

"Frelst den 20. januar 1952 – 68 år siden.

Døbt i vand den 13. april 1952 – 68 år siden.

Døbt i den Helligånd den 23. januar 1955 – 65 år siden."

Fødselaren var den ældste i en søskendeflok på ni børn og voksede op på et husmandssted i nærheden af Hjørring. Indtil januar 1945 var hjemmet præget af folkekirken og Indre Mission – men derefter tilsluttede familien sig Apostolsk Kirke.

Masser af frikirkegang

Om mødet med frikirken fortæller Preben Brohus:

"Vi forsøgte efter bedste evne at efterleve vore forældres ønsker om at være gode kristne børn – hvilket betød:

Ingen biografture,
ingen deltagelse i sport,
ingen piger og andet sjovt –
men søndagsskole og masser af frikirkegang."

De første 6 børn var blevet døbt i folkekirken, men de første 8 børn fik senere en fælles barnevelsignelse i Apostolsk Kirke.

"Jeg tror, at denne handling haft stor betydning for os som børn. Men så begyndte så det alvorlige. Gud kaldte, og selv om jeg havde svært ved at finde ud af, at jeg var en synder – så kom presset og jeg overgav mig – den 20. januar 1952," fortæller Preben Brohus.

Fra søndagsskolelærer til "en af de sortklædte"

De unge blev hurtigt engagerede i menighedens arbejde, men først skulle de frelses og døbes. Derefter gik det rigtigt stærkt.

Som 15-årig kom Preben Brohus i lære i en købmandsforretning og blev hurtig købmandens højre hånd. Men som leder i søndagsskolen var han meget flov og generet. Det var en prøvelse så stor – "men jeg overlevede," fortæller han.

"Jeg var en af de få fra menigheden, der tidligt var færdig i handelsskolen/teknisk skole. Jeg blev derfor hurtigt engageret i det mere voksne menighedsarbejde.

I strengekoret – som det hed den gang – spillede jeg harmonika – i begyndelsen uden at kunne finde ud af at benytte venstre side af instrumentet – altså basknapperne. Men det forhindrede mig ikke i at være præstens musiker, når der var møde i de mange udposter, som man havde i Hjørring. Når der skulle holdes møder i en af de små byer, blev jeg og min harmonika proppet ind i præstens bil – hvis han havde en – eller bag på hans motorcykel."

Som aktiv ved Apostolsk Kirkes teltmøder havde Preben Brohus tænkt på, om han selv en dag ville blive "en af de sortklædte mænd på platformen". Og han konkluderer: "På en måde blev jeg en af dem."

I Nykøbing Falster

Preben Brohus fik to ophold på bibelskole. Efter sit andet bibelskoleophold blev han for alvor medarbejder i Apostolsk Kirke i Danmark.

Da han meldte sig til tjeneste for kirken, blev han stationeret i Nykøbing Falster, hvilket på mange måder blev skelsættende, blandt andet fordi han her mødte sin kommende hustru, Grete.

Han blev ansat i en brugsforening og fik stort ansvar med det samme. Samtidig skulle han passe tjenesten i menigheden, hvor han mødte Kirsten og Ove Dufke.

"Dem fik vi meget glæde af (både Grete og jeg). Vi blev nærmest ført sammen der.

Der var også her, Ove og jeg fandt ud af at synge sammen. Det blev til 50 år, inden Ove gik bort. Vi var datidens lovsangskor til alt, hvad vi deltog i i denne periode. Vi lavede arrangementer, der samlede mange i pensionistaldersgruppen. Vi optrådte til stævner – store som små.

Jeg opdagede, hvor svært det var at have menighedsansvar. På et tidspunkt var jeg klar til at give op – rejse fra Nyk. Egentlig gik jeg med nogle tanker om at videreuddanne mig inden for andelsbevægelsen.

Men der sker så det, at Johny Noer kommer til Nyk. og holder en kampagne, og 6 teenagere bliver frelst. Det ændrede tingene for mig."

Kirkens økonomimand

"Det var også i de år, hvor Apostolsk Kirke hentede mig ind i dens landsorganisation som økonomimand i Kolding. En plads, jeg holdt i omkring 12 år, inden forskellige andre tjenester begyndte at rykke i mig – bl.a. finanssekretær og landssekretærposten.

Jeg blev så det, man kaldte "udkaldt mand" – eller frikirkepræst – det vil sige at komme på lønningslisten og tjene sit brød i kirken.

Det blev til omkring 38 år, som førte os fra Kolding til Tønder, Helsingør, Vejle, Ålborg og Nordsjælland.

Det blev en fantastisk tid med mange skønne oplevelser – men også bump ind i mellem."

Radiogudstjeneste

Her nævner Preben Brohus sin første radiogudstjeneste – en ungdomsgudstjeneste med vidnesbyrd og megen sang.

"Jeg husker, hvordan den røde lampe blev tændt, og vi var i luften, som det hedder. Vi startede gudstjenesten op med det den gang kendte HALLELUJA KOR.

Jeg var meget nervøs – lampen var tændt – og vi var i luften. Mine ben rystede under mig. Hvad gjorde jeg? Tog mit program og alle papirerne og gik ned gennem kirkesalen og tilbage til min plads. Så var nervøsiteten forbi. Ganske enkelt."

Et af bumpene var nok tjenesten i Ålborg, fortæller Preben Brohus:

"Det var både en spændende tid – og en svær tid.

Vi kom fra Vejle, hvor tingene fungerede godt. Rimelig stor menighed. Stor ungdom og skønne medarbejdere. Gode møder, som man siger.

Godt ældsteråd, som fungerede godt, hvilket var en stor hjælp, da jeg sad i så mange opgaver udenfor den lokale menighed.

Opgaverne i Ålborg var af en helt anden karakter. Og tro ikke, at det var let. Vi havde sagt ja til at flytte til Ålborg. Menigheden havde oplevet en deling, så den store del med store og gode sangkræfter og god musik meldte sig ud og dannede en anden menighed. Så vi stod der med en flok, hvor vi skulle overtage hyrdetjenesten. Heldigvis var der gode medarbejdere tilbage, som der kunne bygges videre på – men en svær tid.

Nogle gange var det svært at gennemføre det, man gerne ville."

Toronto-oplevelsen

"Midt i vores periode i Nordjylland dukkede TORONTO-fænomenet op. Og det ville jeg gerne opleve. Måske var der noget at hente der. Mange advarede mig. Jeg modtog litteratur, som ville overbevise mig, at det med Toronto var helt hen i skoven.

Nu skal jeg ikke negligere min frelses oplevelse, fra da jeg var ung, men jeg tror, jeg kan sige, at jeg oplevede noget, som jeg vil kalde min anden frelses oplevelse. Hvad jeg der oplevede og så, kan jeg bruge timer på at fortælle.

Da jeg skulle pakke min kuffert tænkte jeg: Bare jeg kunne fylde kufferten med de oplevelser, jeg havde der, og hælde dem ud over Ålborg menighed.

Det skete ikke – men en enkelt oplevelse gav det. Fandt ud af, at vækkelse ikke er så enkelt. Vi er nu flyttet til Kolding – og prøver nu at finde vore ben der."

Preben og Grete Brohus bor stadig i Kolding, ligesom den ene af døtrene og hendes familie. 90-års fødselsdagen fejres med den nærmeste familie, der består af to børn, to svigerbørn, fem børnebørn 2 oldebørn samt endnu et på vej.

Bodil

Lisbeth Mortensen har været rådgiver på Abortlinien halvdelen af sit liv

Abort er et følsomt samtaleemne, men som rådgiver på Abortlinien har Lisbeth Mortensen mange års erfaring med at tage snakken. Udfordringen har taget en snak med hende om, hvordan samtalerne på Abortlinien foregår.

Lisbeth Mortensen har i årevis lyttet til mennesker, der har ringet til Abortlinien og haft brug for en snak. Hun agter at blive ved i sit frivillige job så længe som muligt. Foto: Privat

Af Kirstine Vincentz Sørensen

Når 55-årige Lisbeth Mortensen har vagt som frivillig rådgiver på Abortlinien, sørger hun først og fremmest for at skabe et rum af tillid som fundament for den livsvigtige samtale: "Det vigtigste for mig er at møde kvinden og skabe den her connection (forbindelse, red.) ret hurtigt med kvinden. Det er nok det, jeg har lært igennem alle de år," siger Lisbeth Mortensen.

Halvdelen af sit liv har hun trofast taget telefonen som frivillig rådgiver på Abortlinien. Siden januar 1998 har hun tre gange om måneden siddet klar ved telefonen fra hjemmet nær Randers.

Hun har i årenes løb lagt ører til mangen en samtale om abort, forældreskab, abortfortrydelse, sorg, frygt, tvivl og informationsudveksling om abortprocedurer.

Hjertesag fra efterskoletiden

Siden efterskoletiden har Lisbeth Mortensen haft abort som sin hjertesag. Forstået på den måde, at hun er imod abort. Da hun havde fået sit andet barn i en alder af 28 år, oplevede hun at have brug for at hjælpe med et eller andet.

"Så jeg ringede til Retten til Liv, og spurgte dem: "Har I brug for hjælp til noget?" For jeg vil gerne hjælpe med et eller andet, fordi den her sag her er jeg virkelig interesseret i," fortæller Lisbeth Mortensen.

Fordi hun har en pædagoguddannelse, blev hun tilbudt at være frivillig rådgiver på Abortlinien. Det blev et ja, der har holdt ved lige siden. Hun har planer om at blive ved så længe som muligt.

Det inderste ønske

Ofte sker det, at en kvinde ringer ind og er uventet gravid og bekymret for at blive mor grundet ydre omstændigheder. Det kan være noget med økonomi, at faderen ikke vil have barnet, eller at den gravide mor netop er startet i nyt job eller på ny uddannelse. Der responderer Lisbeth Mortensen ved at sige, at det ikke er på grund af de ydre ting, kvinden skal få abort:

"Det er det ikke, for de ydre ting kan løses, hvis kvinden et eller andet sted inderst inde gerne vil have det barn; men der er nogle ydre ting, der gør, at det virker uoverskueligt," siger Lisbeth Mortensen.

Det at have Lisbeth Mortensen at snakke med giver de gravide mødre en sparringspartner og kan føre til aha-oplevelser og give en anden synsvinkel på deres situation. Få gange har Lisbeth Mortensen også talt med mænd, der var imod en abort og i sorg over, at deres kærester ville have abort.

Ikke at ville barnet

Nogle kvinder ringer ind og lyder på forhånd fast besluttede på at gennemføre en abort. De er interesserede i praktiske informationer om at få en abort. Dem giver Lisbeth Mortensen og informerer om, at der kan komme en svær, følelsesmæssig reaktion efter aborten. Selv kan Lisbeth Mortensen godt rumme rådgivningsjobbet.

"Det kan godt være lidt hårdt, hvis man godt ved, at den her samtale munder ud i, at kvinderne får den her abort, og man kan være så bange for, at hun får den her psykiske reaktion bagefter," siger Lisbeth Mortensen.

Kvindernes partnere er ofte i en form for choktilstand over beskeden om uplanlagt graviditet, og i en choktilstand er det klogt ikke at træffe store beslutninger, påpeger Lisbeth Mortensen.

"Hvis de siger, at deres mænd eller kærester ikke vil have barnet, så siger jeg til dem: "Jamen, du skal mærke efter, hvad du vil"," siger Lisbeth Mortensen.

Sorg efter abort

Nogle kvinder ringer ind efter at have fået abort, fordi de har brug for at tale om den sorg, de oplever over deres beslutning om ikke at beholde barnet, selvom de var afklarede om beslutningen:

"De forstår ikke helt, hvorfor de stadigvæk er kede af det, og at det må da snart gå væk, den her smerte," siger fortæller Lisbeth Mortensen.

Nogle kvinder ringer ind efter at have fået abort, fordi de har brug for at tale om den sorg, de oplever over deres beslutning om ikke at beholde barnet, selvom de var afklarede om beslutningen.

Der er også opkald fra kvinder, der har fortrudt deres abort. Det er forskelligt, hvor lang tid efter en abort, kvinder ringer ind med sorg efter deres abort. For nogle er det få måneder, for andre kan det være flere år efter. Men oftest sker det inden for et år efter aborten, hvor de har svært ved at finde glæden.

"Så snakker vi med dem om den her sorg, de går igennem, og at det er helt naturligt at have det sådan," siger Lisbeth Mortensen.

Hun oplyser også om, at kvinderne efter en abort har ret til at få en samtale med en læge på en time. Hun kan også foreslå kvinderne at snakke med en præst eller en psykolog. Efter aborten giver flere udtryk for, at de godt kunne have klaret at have fået barnet alligevel.

Tak for snakken!

Lisbeth Mortensen oplever mange samtaler, som er svære at tage, hvor kvinden får luft for sine bekymringer. Til tider forstår Lisbeth Mortensen godt, at kvinden i alt sit problemfyldte kaos ønsker abort. Efter hver samtale beder hun for kvinden.

"Når kvinden så slutter af med at sige: "Ej, tusind, tusind tak for snakken, og det var så rart at få det her vendt med dig," jamen, så er det det hele værd," siger Lisbeth Mortensen.

Når kvinder ringer ind tidligt i graviditeten, er der ofte en masse spørgsmål og bekymringer. Der minder Lisbeth dem om, at der er en del måneder til, at barnet vil melde sin ankomst:

"Mange ting kan løses eller kan falde på plads, og du skal virkelig tænke det her igennem, fordi det er en endegyldig beslutning," siger Lisbeth Mortensen.

Faktaboks: Abortlinien

Abortlinien blev oprettet af Retten til Liv 13. juni 1995 i forbindelse med en "ja-til-livet"-march i København med 500 deltagere.

Abortlinien blev skabt med det formål at støtte kvinder, som står i en vanskelig graviditet, eller som sidder tilbage med tunge følelser efter en abort.

I begyndelsen af nullerne fik Abortlinien sin egen hjemmeside, hvorigennem kvinder kunne finde en e-mail-adresse til Abortliniens leder.

Herefter opstod idéen om at oprette en anonym online brevkasse, hvilket skete i 2007.

Inden for de seneste par år har det også været muligt at kontakte Abortlinien gennem chat.

Abortlinien har tilknyttet 19 frivillige rådgivere og én på brevkassen. Abortlinien modtager mellem 15 og 20 opkald eller chat-henvendelser om måneden, mens brevkassen får et tilsvarende antal henvendelser hver måned .

Abortlinien organiserer et landsdækkende netværk af frivillige med tilknytning til menigheder.

Kvinder i krise, der ringer til Abortlinien, kan få tilbudt en lokal kontaktperson fra netværket, som kan snakke med dem og hjælpe til med praktiske ting.

Abortliniens telefonnummer er 48 39 48 48 . Den er åben kl. 19–22 undtagen fredag og lørdag.

Kilde: Retten til Liv

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere på vores hjemmeside: www.mwcompounders.dk

Kontaktpersoner:
Johannes Møller: 61 31 64 85 Dan Wejse: 26 83 37 44

KLUMME

Set fra gamle præstegård (II):

Om teenagere, kirke og kageordninger

Da jeg begyndte min undervisning af konfirmanderne i efteråret, brugte jeg første time med holdet på meget pædagogisk at spørge de unge mennesker, "hvordan vi nu får den bedste tid sammen hen over de kommende måneder"? Udover mere gruppearbejde var deres svar klart: Kage. Kage hver eneste gang. Altså fra morgenstunden? Ja! Men at få en kageordning til at fungere er ikke en let sag med unge mennesker, der hellere vil sove længe end at stå tidligt op og bage bare så meget som en sølle kageblanding. Som apostlen siger, "det gode, som jeg gerne vil, det gør jeg ikke".

Men for at sikre mig, at de unge ikke skal gå sukkerkolde under indøvelse af katekismen og troens lærdomme indførte vi (jeg) det system, at kommer en af de unge for sent, så vanker der kage til hele klassen ugen efter. Eller rettere "aftalen", som jeg har formuleret, den lyder (naturligvis med respekt for de unges autonomi), at de selv kan vælge en af disse tre måder at bøde for deres udåd: 1. Kravl på dine knæ fra kirken til skolen. 2. Vask præstens bil med din tandbørste 3. Tag kage med næste gang. Sjovt nok ender vi altid med at få lidt til den søde tand.

Uge efter uge nyder jeg at se de unge halse over vejen til kirken om kap med hinanden for ikke at blive den sidste, der kommer for sent. Se dem tumle gennem (og en gang i mellem ind i kirkens glasdør), mens kirkeklokken ringer kl. 8.00, giver mig en pastoral fryd i krop og sind. Og de stakkels arme syndere, der kommer sidst, ja de må jo så vælge deres straf. Kageløs undervisning er ikke en mulighed.

Forleden havnede vi så i den lykkelige/ulykkelige situation, at der ikke var nogen, der kom for sent. Altså ikke ud over de to konfirmander, der allerede havde haft kage med flere gange hver. Dobbelt straf er trods alt lidt for meget af det gode. Fortvivlet så jeg rundt på de unge mennesker, der ligesom jeg så drømmekager, brownies og chokoladekage forsvinde som dug for forårssolen. Mens alt stod stille i solsystemet, brød søde Victoria ind og sagde: "Jamen, hvis der ikke er nogen, der er kommet for sent, så tager jeg da bare kage med næste gang."

Jeg ved godt, at de kloge siger, at der er alt muligt galt med de unge nu til dags. Men hvis ikke dette er et tegn på, at der er håb for fremtiden og for de unge, så ved jeg ikke, hvad det er.

Jeg har stillet mig selv tre grundlæggende mål for min konfirmandundervisning. Jeg vil, at de unge skal huske: 1. Gud elsker dem betingelsesløst 2. Kirken er et godt sted at være. Og ja, kan du gætte den sidste?

3. At man sagtens kan spise hjemmebagt kage kl. 8 om morgenen uden at få det dårligt.

Af Jesper Oehlenschlæger
Udviklingsdirektør, Samfonden

Nyt projekt vil give næring til unges lederlyst

Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde og Borgfonden er gået sammen om at lave et forløb for unge i det kirkelige miljø, som har ambitioner om at gøre en forskel i samfundet.

Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde (CKU) og Borgfonden tilbyder et lederforløb med mentorskab som omdrejningspunkt.

Forløbet har til formål at identificere unge lederaspiranter, som på den ene eller anden vis kan se sig selv i en ledende rolle indenfor et bestemt fagområde enten i civilsamfundet, det private eller det offentlige.

"Ideen til forløbet stammer fra, at vi har erfaret, at der i dag bliver stillet høje krav, når for eksempel en lederstilling i en af de kirkelige NGO'er skal besættes, og at der samtidig er langt mellem de unge ledere. Derfor ville vi give næring til unges lederlyst," fortæller Katja Gunnertoft Bojsen, der er sekretariatschef hos CKU.

Efterhånden har projektet dog fået en mere samfundsmæssig drejning, da der allerede findes flere forskellige lederforløb, som er målrettet ind i kirken.

"Derfor er der brug for, at vi har øje for de unge i det kirkelige miljø, som går med en fornemmelse af, at de kan og vil mere, og at vi bruger de redskaber og erfaringer, som vi har til rådighed, til at hjælpe dem på sporet af deres karrieredrømme," siger Katja.

Sammen med Henrik Kofoed, der er direktør i Borgfonden, har hun støbt kuglerne til projektet, som også skal give de unge, som er drevet af at gøre en forskel i samfundet, ledelsesmæssige forbilleder.

"Da jeg selv stod som ung og nyuddannet fra universitetet, manglede jeg en mere erfaren mentor, som kunne slå følgeskab med mig indenfor min faglighed," fortæller Katja. Og netop derfor er mentorskabet et omdrejningspunkt i det nye forløb.

Et ambitiøst forløb

Borgfonden er gået med i projektet, fordi fonden har en ambition om at opkvalificere ledelse. Men det er ikke en hvilken som helst opkvalificering, der er brug for.

Katja Gunnertoft Bojsen er sekretariatschef hos Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde. Foto: Presse

"Vi er overbeviste om, at hvis det skal lykkes at engagere flere unge i ledelse, må vi også gøre op med de konservative ledelsesparadigmer, der findes rundt omkring. Ja, det koster noget at tage lederopgaven på sig, men man behøver ikke nødvendigvis arbejde 70 timer om ugen og aldrig se sin familie," siger Henrik Kofoed og tilføjer:

"Vi vil gerne invitere de unge med på et ambitiøst forløb, hvor de får noget faglighed og et netværk, samtidig med at de bliver bevidste om, hvordan deres egen karakter og personlighed kan bruges i ledelse," fortæller han.

Projektet henvender sig til unge, der har påbegyndt en videregående uddannelse, og det forventes, at første hold er klar til september.

"Ja, det koster noget at tage lederopgaven på sig, men man behøver ikke nødvendigvis arbejde 70 timer om ugen og aldrig se sin familie."

Henrik Kofoed

For at deltage i forløbet skal man sende en ansøgning til CKU. Der kommer info om dette på CKU's hjemmeside i løbet af maj.

Simon

Sundeved Centret får stadig flere kirkelige arrangementer

Både danske og tyske kirkelige grupper finder vej til Sundeved Centret i det sønderjyske.

Sundeved Centrets kirke blev opført i 1903 af arkitekten Martin Nyrop, der også var arkitekt for Københavns Rådhus. Præstegården er opført i 1912.

Sundeved Centret ved Sønderborg danner ramme om en retræte over fire dage fra 2.-6. april 2025. Der er også planlagt en pinsecamping den 6.-9. juni.

Det sidste nye arrangement er en retræte over fire dage, som Luthersk Mission og Indre Mission laver i fællesskab. Det skete første gang i 2024. Denne gang medvirker afdelingsmissionær Peter Nissen og pensioneret missionssekretær Johan Schmidt Larsen.

"Vi kan få plads til en eller to deltagere mere - og flere, hvis de har campingvogn med," skriver arrangørerne.

Pinsecamping m.m.

På årsmødet den 9. marts var der gudstjeneste ved pastor emeritus Stig Christensen, Sønderborg.

Under beretningen hed det, at pinsecampingen havde rigtig god tilslutning sidste år, men der er plads til flere campister.

Også bibelcampingen havde en rigtig god uge. Da bibelcamping var slut, rykkede en tysk bibellejr ind i syv dage, og senere kom endnu en kirkelig tysk gruppe i 12 døgn.

"I år har vi tre tyske kirkelige arrangementer i 33 døgn efter bibelcampingen eller frem til 14. august."

Kirkelige arrangementer er vokset meget de seneste år, mest i form af tyske kirkegrupper, men også enkelte danske weekendlejre.

I 2023 var der 30 døgn med kirkelige arrangementer. I 2024 blev det til 53. Og i 2025 er der nu 64 døgn, hed det i beretningen på årsmødet.

Sundeved Centret

Sundeved Centret er en selvejende institution beliggende i naturskønne omgivelse på Stenderup Kirkebakke i Sønderborg.

I 1970 ophørte Sundeved Frimenighed, som overlod Stenderup Frimenighedskirke og præstegården til en kreds med tilknytning til Indre Mission, Søndagsskolerne og KFUM og KFUK i Sønderjylland.

Bodil

Sognepræst Anders Møberg holder hovedoplæg om "Er Gud den samme i Afrika og Danmark?"

Til venstre: Arkivfoto

Er Gud den samme i Afrika og Danmark?

I år inviterer missionsselskabet Promissio til årsmøde i Gjern Sognehus den 5. april med temaet "Gud møder mennesker".

Det oplyser Søren Fibiger-Olesen, som er konstitueret generalsekretær.

Om formiddagen vil der være årsmødeforhandlinger og beretninger fra arbejdet i 2024. Om eftermiddagen er der oplæg om "Er Gud den samme i Afrika og Danmark?" ved Anders Møberg. Han er nuværende sognepræst i Christianskirken i Aarhus, men var tidligere udsendt til Etiopien med Promissio.

Efterfølgende vil der være to kortere oplæg, man kan vælge imellem, som også begge har fokus på, at Gud møder mennesker. Den ene er Grethe Seeberg, også tidligere missionær i Etiopien, den anden er Clement Dachet, formand for Tværkulturelt Center.

Der vil også være en lille rundtur til de øvrige dele af Promissios arbejde.

Tilmelding m.m.

Årsmødet foregår i Gjern Sognehus, Østergade 11A i Gjern.

Af hensyn til maden er det nødvendigt med tilmelding senest den 27. marts. Både tilmelding og betaling foregår via hjemmesiden promissio.dk/aarsmoede.

Det koster 250 kr. for hele dagen (50 kr. for Promissio Youth).

Promissios historie

I 1948 stiftede en gruppe mennesker i København Den Danske Abessiniermission. De var sammen om at sende de første missionærer ud til Etiopien, som dengang kaldtes Abessinien.

"Vi fortsætter arbejdet - derfor er det nu tid til årsmøde og generalforsamling, hvor vi skal se og høre fra arbejdet i Etiopien og Liberia," skriver arrangørerne.

Bodil

Retten Til Liv holder årsmøde og fest for livet

Retten til Liv har fokus på temaet "Abortdebatten som krænker", når de holder 'fest for livet' og årsmøde i Kolding den 5. april.

En række spørgsmål relateret til krænkede følelser vedrørende abortdebatten vil blive behandlet af cand. theol. og ph.d. Peter Søes efter frokost.

Han vil blandt andet komme ind på spørgsmålene:

Hvorfor vækker abortmodstand så stærke følelser?

Hvorfor opleves selve holdningen som en krænkelse – ikke bare af kvinder, men af samfundets grundværdier?

Hvorfor oplever både modstandere og tilhængere, at de vil forsvare menneskets værdi? Hvordan kan vi som modstandere af abort udfordre tanken om kropslig selvbestemmelse som grundlag for menneskeværd og i stedet pege på, at alle mennesker – også den gravide kvinde og hendes ufødte barn – er skabt i Guds billede?

Cand.theol. og ph.d. Peter Søes holder foredrag på Retten til Liv's årsmøde.

Peter Søes er forsker og underviser i dogmatik på Menighedsfakultetet i Aarhus. Efter foredraget vil der være debat om temaet.

Årsmødet 2025

Retten til Liv's årsmøde foregår i Missionshuset Bethel, Tøndervej 5 i Kolding og begynder klokken 9.30 med kaffe og derefter indblik i arbejdet via de forskellige arbejdsberetninger. Dagen rundes af klokken 16.30.

Pris for deltagelse i årsmødet, inklusive forplejning undervejs: 100 kr. For foredraget alene: 50 kr. Halv pris for studerende og unge under 18 år. Børn gratis.

Tilmelding til sekretariatet ellen@rettentilliv.dk

Hvis man ønsker frokost, er seneste tilmeldingsfrist den 1. april.

Bodil

Træning i helbredelse

Kraftværket i Kolding tilbyder træning i helbredelse den 5. april 2025.

"Det er ikke svært for Gud at helbrede," siger Ulrik Siegumfeldt, der er en af underviserne, når Kraftværket i Kolding den 5. april holder træningsdag i at formidle helbredelse og mirakler.

Underviserne er Michael Bobjerg, Ulrik Siegumfeldt samt medlemmer af Kraftværkets team.

"Det er ikke svært for Gud at helbrede. Det handler om at tage imod hans kærlighed og se, at han er mere interesseret i at helbrede dig, end du er i at blive helbredt," siger Ulrik Siegumfeldt, der selv har været på en vandring, hvor han tidligere følte, at det med helbredelse var et svært emne at forholde sig til.

"Jeg troede, at jeg fx ikke kunne bede for nogen, der led af noget bestemt, hvis jeg selv var syg på det område. Men jeg har lært, at Gud bruger uperfekte mennesker til at møde andre mennesker."

Ulrik oplever, at hvis vi ønsker at formidle mirakler, må vi overlade ansvaret til Gud.

"Jeg har været nødt til fuldstændigt at lægge det ned, at jeg skulle leve op til noget. Det handler jo ikke om, hvad jeg kan gøre for ham, men om hvad han har gjort for os. Og holder jeg mit blik på det, så virker Guds løfter," siger Ulrik Siegumfeldt.

Sund brug af gaven

Ud over helbredelse har dagen, der kræver tilmelding senest 29. marts, også fokus på, at det foregår på en sund måde.

"Vi vil gerne træne folk, der kan tage undervisningen med hjem til deres kirker. Vi tror, at det er sundest, når man er del af et fællesskab, hvor man kan få sparring og hjælp til at vokse i brugen af gaverne på en sund måde," siger Kraftværkets leder Michael Bobjerg.

Ulrik Siegumfeldt

Kraftværket er en arbejdsgren under Kirkeibyen i Kolding, hvor man tilbyder gratis konsultationer, hvor man hjælper mennesker til frihed gennem samtale, bøn og Guds kraft. Der holdes offentlige helbredelsesmøder, og to gange årligt er der desuden en lørdag med træning i at bruge de gaver, Gud har givet til frihed og helbredelse.

Bodil

Præst Jesper Kure og forstander Lars Bo Olesen fejrer Acts Academys 70 elever. Foto: Acts Academy

Højskole runder milepæl med 70 elever

For år tilbage var Højskolen Acts Academy i Kolding lukningstruet på grund af for få elever. Men mandag den 17. marts kunne skolen fejre at være tilbage på ret kurs med 70 elever.

Efter 4,5 års målrettet indsats har Højskolen Acts Academy i Kolding nået en ny milepæl med 70 elever. Dermed er Acts Academy tilbage som en af de toneangivende højskoler med et kristent fundament.

"Vi er dybt taknemmelige for den udvikling, vi har oplevet, og fordi skolen ikke længere er i krise," siger forstander Lars Bo Olesen begejstret. "Jeg er overbevist om, at Gud har virket med, og det er en stor glæde at se flere og flere unge vælge at sætte tid af til Gud og lade sig forme og forvandle af hans ord og Ånd."

Milepælen skulle naturligvis fejres, så mandag den 17. marts 2025 samledes både elever og stab til en festlig markering. Der blev åbnet en flaske champagne og lavet en festlig kage til anledningen.

"Vi fejrer det, der virkelig betyder noget – og derfor fejrer vi i dag Gud vores himmelske far, men også hver eneste af vores skønne danske og internationale elever," slutter Lars Bo Olesen.

Højskolen Acts Academy er en folkehøjskole med bagland i Apostolsk Kirke i Danmark.

Bodil

LEDERARTIKEL

Jeg kender desværre ikke alle svarene

Den danske sanger Søren Huss synger i en af sine sange: ”Jeg har endnu ikke mødt et menneske, som havde alle svar.”

Det har jeg heller ikke. Ikke desto mindre fylder jagten på at have de rigtige svar en hel del. Også i kirken. Måske især i kirken, og når jeg skriver en leder som denne, så er det i princippet et udtryk for det samme. Jeg vil gerne dele, hvad jeg mener, der er rigtigt.

Faktisk synes jeg, at jeg i kirken møder kristne, som mener, de har alle svar, og jeg møder også en forventning om, at der er nogen, der forventes at have alle svar.

Personligt har jeg ikke alle svar, ligesom Peter heller ikke havde alle svar, da han længe inden Jesu død bekendte, at Jesus var Messias, den ventede frelser, og min pointe lige nu er, at det er helt ok. Faktisk er det jo netop der, vores tro både begynder og slutter; i den barnlige tro på, at Jesus er Messias.

Det er vigtigt, at vi finder balancen mellem tro og viden. Vi skal ikke forsøge at gøre hverken andre eller os selv til teologiske superhelte, der kender alle svar.

Samtidig gør jeg virkelig, hvad jeg kan for at forstå mest muligt så godt som muligt, og jeg har læst alle Paulus’ breve en del gange efterhånden, fordi jeg tror, det er til det bedste for mig selv, til det bedste for andre og til ære for Gud. Alle tre elementer er i øvrigt en god grund i sig selv.

Jeg er stor tilhænger af, at man gør, hvad man kan for at vokse i både visdom, kundskab og klogskab, og fx er det efter sigende også netop, når visdom og klogskab går hånd i hånd, at man kommer frem til den gamle erkendelse, at jo mere jeg véd, jo mere véd jeg, at jeg ikke véd. Det fører igen til den samme pointe, at vi simpelthen ikke har alle svar. Det betyder ikke, at vi ikke skal søge efter svar, men det betyder, at det er helt ok og helt uundgåeligt, at vi på et tidspunkt må sige, ”jeg ved det ikke.”

Som Peter i en kærlig tone skriver i et af sine breve: ”I Paulus’ brev er der nogle ting, som er vanskelige at forstå.”

Paulus var i en liga for sig, det er der desværre ikke nogen af os andre, der kan prale af – heller ikke folk som Billy Graham, Derek Prince, Luther eller Augustin.

Vi skal stræbe efter visdom, både den åndelige og den, vi kan læse os til, men vi skal bevare ydmygheden i forhold til os selv – og vi skal holde os fra at ville gøre andre til teologiske superhelte, der kender alle svar.

Der er nogle grundsandheder, som står fast, og som vi ikke skal rokke ved, men der er stor forskel på at insistere på, at der er nogle ting, der står grundlæggende fast, og så til at insistere på at kende alle svar.

Vores tro afhænger ikke af, at vi har alle svar. Vores tro afhænger af, hvem vi tror på. Hvil trygt i det, hvis du, som mig, en gang imellem bliver fortvivlet over ikke at kunne finde alle svarene.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse: Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen og Filip Smidt.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk hosianna.dk (bøger, musik, film) udf.nu (for unge).
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693
DMO oplagskontrol for 2024: 4.727

UGENS PRÆDIKEN

Af Gunni Bjørsted

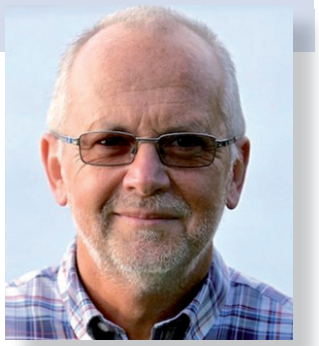

Præst i Vanløse Frikirke, forfatter, retræteleder.

Det er afgørende at have Jesus boende

At det onde har forfærdelig meget magt i verden er desværre tydeligt. Det er også tydeligt (når vi vil være ærlige) at det onde ikke bare findes udenfor os, hos de andre. Problemet findes også i os selv.

”Vi har brug for, at Jesus ”er hjemme” hele tiden, så når det, som i dagens tekst kaldes ”den urene ånd” (v. 24) kommer og vil ind, er der optaget.”

Og vi kan ikke befri os selv fra det onde. Vi har brug for en befrier. Èn, der ikke har et milligram af ondskab i sig. Èn, der er udelukkende god; èn, der er helt ren; èn, der uden forbehold elsker sin brudte verden. Vi har brug for Jesus.

Vi har brug for ”en, der er stærkere” (v. 21).

Han er vores redning. Og evangeliets vidunderlige besked til os er, at det er han virkelig. Det var han villig til at blive. Han var villig til at give sit liv på korset – for at smide den onde ud. ”... Nu skal denne verdens fyrste jages ud”, sagde Jesus kort tid før påske (Johs. 12, 32). Og Paulus proklamerer: ”Han afvæbnede magterne og myndighederne...” (Kol. 2, 15).

Jesus har gjort alt, der skulle til. Han, og han alene.

Det er derfor, det er så afgørende at holde sig til ham. At have ”ham boende” i sit livshus. For hvis ikke, det er hans kærlighed, der råder, møvrer ukærlighed og destruktive kræfter sig ind og får magt.

Hvad vil det sige at have Jesus boende?

Det vil sige, at vi ikke nøjes med at have ham som tilkaldehjælper, når det lige passer ind i vores kram. At vi ikke nøjes med at lade ham hjælpe kortvarigt, når det brænder på og så ”tak for denne gang!” Ikke, fordi han så dropper os, for han er nådig, men fordi vi dropper den dybtgående og varige befrielse, det er at tilhøre ham som Frelser og Herre i alle ting.

Vi har brug for, at Jesus ”er hjemme” hele tiden, så når det, som i dagens tekst kaldes ”den urene ånd” (v. 24) kommer og vil ind, er der optaget. Og at den urene ånd uafladeligt og på utallige måder vil ind... dét er aldeles sikkert.

Derfor er det vigtigt at huske, at der er ingen grund til nervøsitet, for at Jesus pludselig ikke vil være hjemme i vores livshus. Dér har han fast bopæl ved sin Ånd. I det hele taget er det at have Jesus boende ikke en stress-faktor. Det er netop ham, vi som ingen andre kan være hjemme sammen med. Vi skal ikke stille os an. Vi skal ikke anstrenge os. Vi skal ikke spille fromt skuespil. Vi skal være os selv. Det er netop dét, vi kan være hos ham – hvorimod den onde vil drive os på flugt fra os selv.

Med Jesus som Frelser og Herre er der ikke tale om en kamp mellem ham og os. Det er ham i os. Så er vi i ham, der er stærkere end alt ondt. Så der er ikke noget at være bange for. Til gengæld er der noget at være opmærksom på. Nemlig at have et åbent hjerte for Jesus som Frelser og Herre.

Er der noget praktik for os at huske i det her? Ja, i al virkelig sandhed er der praktik. Ikke praktik forstået som krav eller præstationer. Men praktik forstået som måder at have et åbent hjerte for Jesus på. Med tekstens formulering: at ”høre Guds ord og bevare det” (v. 28).

Hvordan vi gør det, er forskelligt fra person til person. Og vi skal passe på med at presse hinanden ind i en ufrugtbar skabelon for, hvordan vi har livssamfund med Jesus. Men vi kan inspirere hinanden!

For min egen del er ærlig samtale med Jesus en central praksis. At det bliver en ærlig snak fra min side, har jeg måttet øve mig på i mange år. For ørkenfaderen Pambos vise råd: ”lær din mund at sige, hvad der er i dit hjerte,” er slet ikke så enkelt at praktisere. Ofte er jeg fristet til at smutte udenom de vanskelige ting i min bøn og i stedet blive i det pæne, i det overfladiske og ikkebesværlige. Men da går jeg glip af erfaringen af, at alting i min tilværelse udgør en kontaktflade med Jesus, som netop vil bo i mit livshus, som det er, og ikke bare i et oppyntet gæsteværelse.

Det er afgørende at have Jesus boende – med adgang til alle rum i vort livshus.

Prædikentekst: Luk. 11,14-28

Teksten er fra Den autoriserede Bibel fra 1992

Jesus under falsk anklage

Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham.

Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer.

Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder.

Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diede!«

Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!«

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Kirke på kanten:

Min evangelikale identitetskrise

Af Jesper Oehlenschlæger
Sognepræst i Hillerød kirke,
præst ved Hillerød arrest.

Politiske problemstillinger og højredrejning skaber splittelser blandt de evangelikale i USA.

Der er blevet sagt og skrevet meget om indsættelsen af Donald Trump som USA's 47. præsident. Og ikke mindst om alt, hvad der er af kaos og krisestemning i kølvandet på denne begivenhed.

Ved selve indsættelsen blev det for mange biskop Budde, der bad om nåde for forskellige seksuelle minoriteter i USA, der gjorde mest indtryk på dem. Positivt, altså.

For mig var det kirkelederen Franklin Grahams forbøn for Trump, der gjorde mest indtryk. Negativt, vel at mærke.

At den evangelikale kirke og kristenhed i USA i så overvejende grad ikke bare bakker op om Trump som præsident, men ligefrem betragter ham som udvalgt af Gud, er et tegn på en uhellig alliance mellem kirke og politisk ideologi, som jeg på ingen måde kan se mig selv i. Det blev for mig et endegyldigt tegn på, at den "evangelikale" selvforståelse, som jeg i mange år har abonneret på, er i frit fald. Jeg har måttet indse, at jeg, som betegner mig selv om "evangelikal kristen", befinder mig i en dyb identitetskrise, så dyb, at jeg er i tvivl om, hvorvidt jeg overhovedet vil betegne mig som evangelikal længere.

Det evangelikale anliggende

Når det var lige præcis kirkelederen Franklin Grahams bøn, der nærmest blev dødsstødet for mig, så hænger det ikke mindst sammen den indflydelse, som hans navnkundige far Billy Grahams åndelige arv har beriget den evangelikale familie verden over med. Et "ministry", som hans søn, Franklin Graham, nu står i spidsen for.

Billy Graham ledte i utallige år forskellige evangelistiske kampagner verden over med det formål at forkynde evangeliet om Jesus Kristus til tro og frelse for mennesker. Meget godt er fulgt i hans kølvand, mange har hørt og modtaget evangeliet og kirker er blevet inspireret til at dele de gode nyheder alle vegne. Nogle har kaldt Graham for den evangelikale families ukronede pave, men det er nok at tage munden lidt for fuld. Men hans indflydelse på den evangelikale kristenhed kan dårligt overvurderes.

Jeg har selv besøgt retrætestedet Forrest Home i Californien under en lederretræte, stedet, hvor Billy Graham modtog visionen om at tage "det hele evangelium til hele verden". For mig var det et stort øjeblik, og jeg oplevede mig dybt forbundet med de kristne fra alverdens protestantiske kirkesamfund, jeg var sammen med. På trods af vores både teologiske og kulturelle forskelle så var vi dybt forbundne, forenede af en grundlæggende evangelikal selvforståelse og dens pejlemærker.

En evangelikal identitet, der trodsede syn på dåb, nadver og andre spørgsmål, der i den hjemlige kirkelige andedam ellers kan blive meget store. Men hjertet for at bringe evangeliet til alle var en større sag at samles om. Det evangelikale anliggende er – ganske enkelt – at sætte evangeliet i centrum.

Den evangelikale hjertesag

Hvis man skal forsøge at definere den evangelikale hjertesag, så handler det for det første om en grundlæggende traditionel eller konservativ tilgang til teologiske spørgsmål.

Fx spørgsmål om vielse af to af samme køn, som afvises. Der råder hos evangelikale en grundlæggende positiv tillid til Bibelen som Guds inspirerede ord og kilde til forståelsen af, hvem Gud er, og hvad frelse er. Personlig tro og omvendelse er omdrejningspunktet for forkyndelsen og skal netop kalde til tro og efterfølgelse af Kristus og engagement i den lokale kirke.

Derfor står også "mission" og det, som flere desværre værger sig for at tale om i dag, nemlig "evangelisation", også centralt.

I vores frygt for at være normative er mange kirker desværre blevet bange for deres eget budskab og vil gerne nøjes med gode diakonale tjenester.

Men mission og også den mundtlige forkyndelse og kristnes vidnesbyrd i verden spiller en afgørende rolle. Men allerede på dette tidspunkt for over snart 15 år siden mærkede jeg blandt mine amerikanske venner, at man nok havde en fælles evangelikal identitet, men at der nedenunder lurede politiske spændinger, der sidenhen har ført til ikke bare diskussioner, men dybe splittelser, og forårsaget en krise i den evangelikale familie i USA. En krise, som sætter sin ring-effekt verden over. Disse spændinger er nu brudt ud i lys lue.

Det evangelikale anliggende er at sætte evangeliet i centrum. Men under den fælles identitet lurer politiske spændinger, der har ført til dybe splittelser i den evangelikale familie i USA.

"At den evangelikale kirke og kristenhed i USA i så overvejende grad ikke bare bakker op om Trump som præsident, men ligefrem betragter ham som udvalgt af Gud, er et tegn på en uhellig alliance mellem kirke og politisk ideologi, som jeg på ingen måde kan se mig selv i."

Der er naturligvis gode kræfter, der forsøger at holde sammen på den evangelikale familie, ikke mindst præst og forfatter Andy Stanley, der med sin tankevækkende bog "Not in it to win it" forsøger at bygge en bro over det svælg, der åbner sig mere og mere mellem forskellige evangelikale grupper i USA. Men krisen er ikke til at komme uden om.

Krisen kradser

Der er sket en politisk højredrejning af det kristne USA. I fundamental mangel på respekt for de demokratiske værdier samt tabet af kristne værdier i samfundet og nye woke-strømninger er mange kristne i USA flygtet ind i armene på Trump. Selvom de ikke nødvendigvis bryder sig om ham, så er han på papiret i deres øjne den "mest kristne" – hvis man da lige ser bort fra hans livsstil, kriminalregister og øvrige adfærd. Nogle ser ham ligefrem som en slags kong Kyros, en gammel-testamentelig hedningekonge, der ikke frygtede Gud, men alligevel blev et redskab for Guds vilje i verden.

Og ja, ifølge Trump selv, så blev han reddet af Gud for at "make America great again" – som om Gud ikke selv skulle kunne klare den sag. Når man befinder sig i et værdimæssigt vakuum, som vi på mange måder gør nu, så fristes man i fraværet af en god leder til at vælge en dårlig.

Ny betegnelser skaber ny identiteter

På den store Lausanne-kongres i Seoul i 2024, et forum, som Billy Graham var med til at skabe, er bevidstheden om den uheldige kobling af politisk højre drejning og evangelikal identitet slået igennem. Derfor begyndte flere her at betegne sig selv som "*disciple making Churches*" i stedet for evangelikal.

En betegnelse, der sådan set flugter fint med den evangelikale selvforståelse og hjertet til at give evangeliet videre og bygge lokale fællesskaber. Men oversat til dansk er "disciplegørende kirke" et meget gumpetungt udtryk. Lige så lidt som ordet "disciplende" fungerer på dansk "gør dicipelgørende kirke" det heller ikke.

Vi har brug for at få den evangelikale hjertesag genbeskrevet i vor tid. Men der skal også ske en sproglig bearbejdelse, så det fungerer på dansk. Ellers går det aldrig til hjertet.

Spørgsmålet om identitet og identitetspolitik er som bekendt noget, vi alle skal forholde os til. Og når det går galt mellem os mennesker, så er det ofte, når en identitet ved et menneske så at sige "overtrumfer" de andre identiteter, vi har. At én identitet nærmest udraderer alle andre. Jeg er fx både luthersk og karismatiker. Men jeg er også rundet af det missionske og inspireret af det grundtvigske i de senere år. Osv.

I vores frygt for at være normative er mange kirker desværre blevet bange for deres eget budskab og vil gerne nøjes med gode diakonale tjenester.

Så opgaven, der ligger foran os, der i hjertet oplever, at den evangelikale ild stadig brænder, er at finde nye måder at beskrive sagen, vi er optaget af, mere end den gruppering, vi tilhører. Eller engang hørte til.

Ord, begreber og grupperinger skifter som bekendt betydning, og noget kan størkne og sætte sig fast. Jeg frygter, at den politiske højredrejning og den evangelikale identitet nu er blevet så uløseligt forbundet, at de ikke kan vristes fra hinanden.

Men heldigvis er evangeliet ikke noget, de "evangelikale" har patent på!

Spørg panelet

Anne Manning-Pedersen er teolog, bibellærer og rådgiver og en del af Udfordringens svarpanel. Læs mere om Anne og find yderligere kontaktinfo på www.annemanning.dk.
Skriv dit spørgsmål til info@annemanning.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Behagesyge er alt andet end behageligt

Kære Anne

Jeg har altid været en *people pleaser*, lige fra min barndom. Jeg voksede op i et hjem, hvor der ikke var særlig meget harmoni, og jeg konkluderede, at jeg kunne rette op på det, hvis bare jeg sørgede for, at alle var glade. Det har fulgt mig ind i teenageårene, da jeg skulle finde nye venner.

Det har også fulgt mig ind i mit ægteskab og i kirkelivet, men nu er jeg blevet så træt af hele tiden at skulle behage andre. Jeg bliver både udmattet og konstant stresset af det. Siger Bibelen noget, som kan hjælpe mig i denne situation? Jeg har virkelig brug for at ændre noget, så jeg bliver mindre stresset og bedre kan nyde livet.

Jeg er desperat!

Amy

Kære Amy

Du har fuldstændig ret i, at man mister sig selv i barndommen og lever med stress som voksen, hvis man hele tiden lever for at gøre andre tilpas. Bibelen siger meget om dette, og jeg er sikker på, at du kan finde hjælp til at ændre disse ting på en strategisk måde til gavn for din fremtid.

Prisen er høj

Det er vigtigt for os, at andre mennesker kan lide os, men det bliver stressende, når vores behagesyge bliver mere og mere bekostelig for os selv. Det er her, at behagesygen overfor andre bliver alt andet end behagelig for os selv!

Overfladisk set virker det, som om vi bare er uselviske, venlige og gavmilde. Men det er et problem, hvis disse ting stammer fra vores egen usikkerhed og den opfattelse, at anerkendelse er det samme som værdi.

Vi kan også opleve, at det hele tiden at ville behage andre er både trættende og stressende. Det er umuligt at leve op til på den lange bane, for ingen kan gøre alle andre tilpas hele tiden!

Det ender med, at vi ikke kan lide hverken os selv eller de mennesker, vi anstrenger os så meget for at gøre tilpas, og det er ekstremt stressende for vores forhold til andre. Det er vigtigt at gøre sig klart, at selvom det at gøre andre tilpas kan føles rart på den korte bane, vil det forkrøble os selv på den lange bane.

Menneskefrygt

Sådan går det, fordi vores trang til at gøre andre tilpas får os til at træffe valg, der udelukkende handler om den anerkendelse, vi forventer at få. Men der er ingen garanti for denne anerkendelse, og vi vil ofte bare blive ofre for manipulation og kontrol.

Bibelen går lige til ondets rod – her kaldes behagesyge nemlig menneskefrygt. Fordi vi er så desperate, for at andre mennesker skal synes om os, eller fordi vi vil holde fred for enhver pris eller bare have andre til at tænke godt om os, kan vi hurtigt begynde at leve efter behagesyge adfærdsmønstre. Og det kan skabe et falsk selvbillede, så vi ind imellem ikke engang kan genkende os selv.

"... det hele tiden at ville behage andre er både trættende og stressende. Det er umuligt at leve op til på den lange bane, for ingen kan gøre alle andre tilpas hele tiden."

I Ordsprogenes Bog 29,25 omtaler Bibelen menneskefrygten som en snare. Det er en langsomt dræbende fælde, der kan indfange og på sigt dræbe et stort dyr. Snaren kan virke meget lille i sammenligning med dyret, men den virker uhyggeligt godt, så dyret langsomt dør af blodtab.

Menneskefrygt, som fører til behagesyge, beskrives meget præcist som en snare, for selv om det virker som en lille ting, har det voldsomme konsekvenser i et menneskes liv. Menneskefrygten kan medføre, at man forbløder, så man mister sin følelsesmæssige energi, psykiske styrke og selv sit fysiske helbred, hvis man ikke gør noget ved problemet i tide.

Folk, der lider af behagesyge, er ofte meget afhængige af andre, når det gælder deres identitet, så de ikke er i stand til at træffe deres egne valg.

Samtidig baner behagesygen – eller menneskefrygten – vejen for at manipulerende og kontrollerende mennesker kan fortsætte med en adfærd, som hverken er kristelig eller bibelsk.

I Bibelen kaldes behagesyge "menneskefrygt". Og trangen til at ville gøre alle andre tilpas kan skabe et falsk selvbillede, så vi ind imellem ikke engang kan genkende os selv.

Endnu mere alvorligt er det, at hvis vi vælger at behage mennesker fremfor at behage Gud, kan vi forhindre, at Guds vilje sker både for os selv og hans rige her på jorden.

Adlyd Gud mere end mennesker

I ApG 5,29 læser vi, at Peter siger: "Vi må adlyde Gud mere end mennesker."

Apostlene valgte at adlyde Jesus ved at prædike evangeliet, selv om myndighederne forbød dem at gøre det. Hvis de havde valgt at behage de mennesker, som forbød dem at prædike evangeliet, ville de have været ulydige mod det kald, som Gud havde givet det – og samtidig ville de have hindret udbredelsen af Jesu rige her på jorden.

Det er vigtigt at lære, at ligesom andre har frihed til at træffe deres egne valg, har du også selv frihed til at vælge. Vi vælger ofte at tilslutte os andre menneskers valg, fordi vi frygter at miste vores gode forhold til dem.

Men når vi har overgivet vores liv til Kristus, er det ham, der har den endelige afgørelse i alle vore valg. Derfor er det vigtigt, at du træffer de rigtige valg, ved at spørge fx: Hvad ville Jesus sige eller gøre i denne situation? Eller: Hvad siger Bibelen er det bedste valg i denne situation?

Simpel lydighed overfor Bibelens ord vil gøre det lettere at vælge rigtigt. Samtidig må du forklare overfor den person, det angår, hvorfor du vælger, som du gør fremfor at gøre det, som de foretrækker.

Jesus var ikke behagesyg

Som kristne kan vi læse i Bibelen, hvordan Jesus gjorde godt mod alle mennesker, uanset hvor han kom. Derfor kan vi også få den opfattelse, at behagesyge er noget positivt, som svarer til den uselviskhed, Jesus viste. Men forskellen mellem Jesu uselviske handlinger og det, man gør som behagesyg people-pleaser, fremgår af motivet.

Jesus siger i Joh. 8,29, at han levede for at ære og adlyde sin himmelske Far. Han elskede mennesker og tjente dem, men han var aldrig bange for at sige det, der skulle siges, også når folk ikke brød sig om at høre det.

Selvom han gjorde godt mod andre, var Jesus det modsatte af en behagesyg people-pleaser. Han irettesatte folk offentligt for deres hykleri og mangel på tro i Matt. 23,15. Han sagde præcis det, der skulle siges, også selv om det ville koste ham livet (se Mark. 15,1-2 og Joh. 18,38).

Lad Gud styre

Ved at anerkende problemet og ønske at ændre din situation har du allerede taget det første skridt mod at ændre din livsstil som people pleaser. Det er godt, at du har indset, at man som people pleaser lader mennesker styre én i stedet for Helligånden.

Det, at man søger ære fra mennesker fremfor ære fra Gud, er et problem. Men det er et problem, som du nu vil have løst, for ellers befinder du dig på en glidebane, hvor det ender galt.

I Joh. 12,43 læser vi om mennesker, der troede på Jesus, men nægtede at følge ham, fordi "anerkendelse fra mennesker betød mere for dem end anerkendelse fra Gud". Disse mennesker valgte den evige adskillelse fra Gud, da de tillod behagesyge og dermed anerkendelse fra andre at styre deres valg. Så alvorligt er det og så langtrækkende er konsekvenserne af det at ville behage andre.

Lev til Guds ære

I dit tilfælde skyldes din behagesyge, at du ville undgå ufred og konflikter. Derfor er det vigtigt, at du finder en alternativ motivation. Første Korinterbrev 10,31 fortæller os, at vi skal gøre alle ting til Guds ære. Som kristne er det ham, der er vores fokus. I Kol. 1,10 hedder det: "så I kan leve sådan, at det ærer og glæder Herren".

Og det er faktisk befriende: I stedet for at prøve at behage adskillige mennesker, skal du nu bare behage ham.

Læs Joh. 10,27 hver aften og spørg: "Herre, har jeg æret dig i dag, sådan som jeg skulle?" Hvis svaret er "ja", kan du glæde dig over, at Gud glæder sig over dig. Så vil du finde glæde i din nye identitet som Guds lydige barn og ikke i anerkendelsen fra de mennesker, du før prøvede at behage.

Selv om han gjorde godt mod andre, var Jesus det modsatte af en behagesyg people-pleaser.

Apostlenes lydighed

Ud over at stresse og udmatte os vil behagesygen hindre os i at blive alt det, Gud har kaldet os til at være. Den hindrer os i at sige fra, og vi føler os truede, når vi gør det.

I sig selv er det ikke en synd at ville behage mennesker, men hvis motivet er at behage andre fremfor Gud, har vi et problem.

Hvis apostlene havde været people-pleasere, var de aldrig blevet martyrer for deres tro.

Jesus sagde i Matt. 6,24, at vi ikke kan tjene to herrer. Vi kan ikke være helhjertede i forhold til evangeliet og samtidig være helhjertede i at søge menneskers anerkendelse.

Derfor talte Jesus om, at hans disciple skulle følge den smalle vej. Han siger i Luk. 9,23, at hans disciple skal fornægte sig selv og tage deres kors op og følge ham. Det betyder her, at vi korsfæster vores behov for at behage andre mennesker og få dem til at synes om os.

I lyset af valget mellem at behage mennesker eller Gud må vi lære at sige ligesom Peter i ApG 5,29: "Vi må adlyde Gud mere end mennesker."

Det er ikke vores opgave at gøre mennesker glade. Men vi skal leve som den bedste version af os selv og tjene Herren på alle de måder, han kalder os til at gøre det.

Vi skal også dagligt dø fra vores selviske begær og modtage ære fra ham. Hvis det er målet for vores liv, vil vi ikke længere være people pleasers.

Vær velsignet, og ær din far i himlen.

Anne

Øverst: Johannes og Else-Marie Hansen på besøg hos kirkeledere i Moldova sommeren 2024, hvor der nu startes et forløb for præsteaspiranter efter dansk model. Foto: Privat

Til venstre: Johannes Hansen fortalte om præsteaspirantforløbet i kirker i Columbia i januar. Foto: Privat

Kirker i Colombia og Ungarn har vist interesse for en dansk model. Derfor starter Johannes Hansen nu en kopi af Apostolsk Kirkes forløb for præsteaspiranter i Moldova.

Dansk præsteuddannelse fra Apostolsk Kirke bliver eksportvare

Af Michael Bobjerg

Midt i marts 2025 rejser Johannes Hansen til Moldova for at mødes med et kirkesamfund, der har et problem, som er velkendt for den tidligere leder for Apostolsk Kirke i Danmark: De står overfor et generationsskifte, men mangler unge, der vil være præster.

Sådan var situationen blandt mange frikirker i Danmark og også Apostolsk Kirke i nullerne. I 2010 var Johannes Hansen præst i Aalborg og sammen med Henrik Holmgaard, der var ungdomsleder og senere studenterpræst, satte de sig for at finde en lokal model for, hvordan man kunne træne kommende præster.

"Vi havde en meget frimodig vision om, at inden 2020 ville vi træne 20 præster," fortæller Johannes Hansen.

"Vi lavede det som en overbygning på en tværkirkelig lederskole, vi havde startet."

Manglede præster

Modellen kaldte de FPU – Fleksibel Præsteuddannelse, som hurtigt landede på tre grundlæggende ben: 1) At være i mesterlære i den kirke, man nu engang tilhører. 2) Få læst noget teologi fx ved siden af andet studie eller arbejde. 3) Lave noget netværk omkring det.

"Det var relativt simpelt, da alle var fra Aalborg, så vi mødtes med dem en gang om måneden," fortæller Johannes Hansen, der efter et par år foreslog Apostolsk Kirkes Tjenesteteam at rulle modellen ud på landsplan.

"Vi vidste ikke rigtig, hvor de næste præster skulle komme fra. I de ni år, jeg var landsleder, var det mange gange i mine tanker: Hvor skal de præster komme fra, når nu det næste hold går på pension? Hvem skal tage over?" fortæller han og nævner nogle af de udfordringer, man stod overfor:

"Vi fandt ud af, at der var folk, der gik med et kald, som ingen idé havde om, hvordan man kunne blive præst i en frikirke. Hos Folkekirken kunne man let finde ud af det ved at tage en uddannelse. Men hos os gik mange rundt med et uforløst kald."

Det var præsteaspirantforløbet designet til at imødegå.

"Det krævede blot, at der var et indre kald i en ung eller moden mands hjerte, og der i det lokale lederskab var en bekræftelse af det kald. Hvis det indre og det ydre kald matchede hinanden, ville vi lave et forløb for den enkelte."

Skulle forpligte sig

I Apostolsk Kirke besluttede man, at man ikke blot ville starte forløbet, men også tilbyde en såkaldt akkreditering, som gjorde det officielt, at man var præsteaspirant, og dermed også gjorde det lidt mere forpligtende.

"Vi fandt ud af, at der var folk, der gik med et kald, som ingen idé havde om, hvordan man kunne blive præst i en frikirke. Hos Folkekirken kunne man let finde ud af det ved at tage en uddannelse. Men hos os gik mange rundt med et uforløst kald."

I praksis kom den endelige model til at bestå af, at aspiranterne har en mentor, som er den lokale præst, der er ansvarlig for at trække dem tæt på, dele liv med dem og udruste dem.

Derudover læser man noget teologi, så man minimum kommer op på bachelorniveau, og så mødes præsteaspiranterne to døgn om året.

"Her samler vi dem, og det primære mål er at skabe relationer mellem dem. Vi bruger også anledningen til at give dem noget teologi, som er mere farvet efter vores tradition, da de jo læser alle mulige andre steder," siger den tidligere landsleder, der var spændt på, hvilken effekt tiltaget ville få.

Vender tendensen

Succesen var til at tage og føle på.

"Vi stod næsten fra den ene dag til den anden med 15 aspiranter. Det kom bag på os, at der var så mange. Uden at overdrive vores egen betydning, er det noget af det, der har været med til at ændre Apostolsk Kirkes retning," siger Johannes Hansen.

Hen henviser til, at kirkenetværket i dag har ca. 20 nye præster, der har gået igennem præsteaspirantforløbet, og i det nationale lederskab har halvdelen af dem, der er med, været igennem forløbet.

"Vi var spændt på, om der ville være behov for så mange præster, men de bliver nærmest revet ned fra hylderne, inden de er færdigbagt. Mange menigheder har valgt at have 2-3 præster, så de er glade for at have adgang til denne pool af præster," siger han og forventer, at der også vil være præster, der kommer til at starte nye menigheder.

"Mange er røget ind i de etablerede kirker. Men vi skal ikke bare have fyldt op i de eksisterende menigheder. I den næste bølge vil der komme plads til menighedsplantning, så de vil også blive trænet til at starte nye menigheder. Det er en meget glædelig udvikling."

Moldova i samme båd

Idéen om at tilbyde præsteaspirantforløbet til kirker i andre lande opstod ifølge Johannes Hansen lidt som en tilfældighed.

"Vi havde planlagt et besøg hos Johannes og Charlotte Petersen i Moldova, men vidste ikke, at de havde en agenda med at få næste generation af præster trænet," fortæller præsten, der i dag leder Viborg Frikirke.

Johannes Petersen fortalte om det moldoviske kirkenetværk, der består af 25-30 kirker, hvor alle præsterne er pionértyper, der har plantet deres egen menighed. De har indset, at de ikke lever evigt og står pludselig med en udfordring.

"Så spørger han mig: Var det ikke dig, der var med til at starte præsteaspirantforløbet i Danmark? I skal da komme til Moldova og hjælpe med at få det sat i gang her," fortæller Johannes Hansen.

I sommeren 2024 var han sammen med sin kone Else-Marie i Moldova for at tale med præsterne om det danske setup. Senere på året var Johannes igen i landet sammen med Stig Hagen fra Højskolen Acts Academy, og nu er vejen banet for opstarten af et præsteaspirantforløb i marts i år.

Flere lande interesseret

Med på rejsen i sommer var et amerikansk ægtepar, som leder et præstenetværk i Orlando.

"De var superinteresserede i, hvad vi lavede, når vi træner præster. Han har arbejdet meget i Sydamerika, og efterfølgende fik jeg en invitation til at komme til Colombia for at dele det samme derude," fortæller Johannes Hansen, der i midten af januar tog turen til det sydamerikanske land.

I februar var han med Acts Academy på tur til Ungarn, hvor han igen blev mødt af stor begejstring for den danske model for træning af præster.

"Jeg ved ikke, om jeg kan kalde det en eksportvare. Men der er i hvert fald en efterspørgsel efter hjælp til at knække koden," som han mener, at vi er lykkedes med i Danmark.

Simpelt og fleksibelt

"Det er i høj grad, at modellen ikke køres af en institution eller en landskirke, men det er primært et forhold mellem personen og den lokale menighed.

Og så er den tilpas simpel. Det er on-the-job-training. En bibelsk model, som er enormt fleksibel, hvor man kan læse teologi online og i det tempo, du har mulighed for."

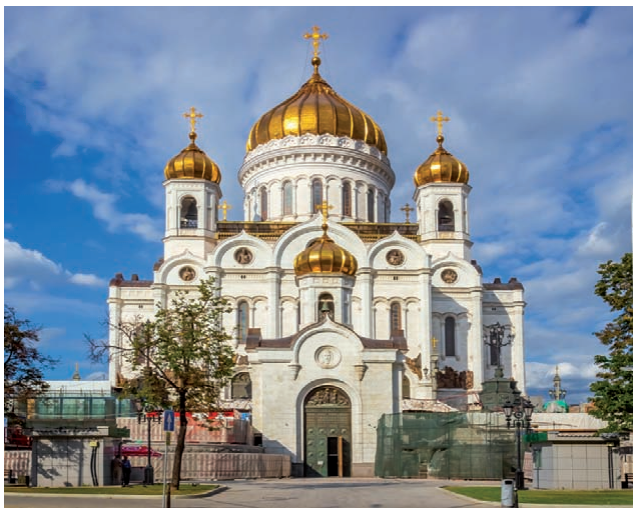

Den russisk-ortodokse Kristus Frelser Katedral i Moskva. Foto: Bigstock

Rusland kræver at få sin nationale kirke tilbage i Ukraine

Ukraines ortodokse kirke har samme lære som den russiske, men de løsrev sig fra moderkirken efter den russiske invasion i 2022. Nu kræver Rusland at få sin nationale kirke tilbage i Ukraine som én af betingelserne for fred.

Kreml har fremlagt kravet om genindførelse af den russiske kirke som et af fire centrale krav for en fredsaftale. Det skriver Kyiv Post ifølge den norske avis Dagen.

Det handler angiveligt om, at Rusland forlanger genindførelse af russisk kultur i dagliglivet i Ukraine. Den russisk-ortodokse kirke blev forbudt af de ukrainske myndigheder i efteråret 2024, blandt andet fordi den russiske patriark Kirill helt entydigt har støttet Putin ved at legitimere invasionen i Ukraine.

Der har også siden invasionen været gentagne meldinger om, at russiske styrker har angrebet ukrainske kirker, inklusive de ortodokse kirker. Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskyj, udtalte i en video i juni 2022, at de russiske styrker gik både målrettet og systematisk efter at ødelægge Ukraines kultur og historie.

Bodil

Nordirsk præst retsforfulgt for friluftsprædiken nær abortklinik

En pensioneret baptistpræst står anklaget for at have overtrådt den kontroversielle bufferzonelov nær en abortklinik i Coleraine, Nordirland, efter at have holdt en udendørs prædiken ud fra teksten Johannes 3,16.

Pastor Clive Johnston. Foto: The Christian Institute

Den 76-årige præst Clive Johnston, tidligere præsident for *Association of Baptist Churches* i Irland, står over for to anklager i henhold til "*Abort Services (Safe Access Zones) Act*", herunder angiveligt forsøg på at "påvirke" enkeltpersoner, der får adgang til aborttjenester og for ikke at have forladt området ifølge politiets instrukser, skriver The Christian Institute, som varetager præstens forsvar.

Pastor Johnstons prædiken fandt sted den 7. juli 2024 på en plet græs nær Causeway Hospital. Stedet var adskilt fra hospitalet af en dobbelt kørebane, og omkring et dusin mennesker deltog i gudstjenesten, som var markeret med et trækors og omfattede salmesang.

Selv om der hverken var plakater eller nogen omtale af abort i Johnstons prædiken, anså myndighederne gudstjenesten som en overtrædelse af bufferzonereglerne.

Christian Institutes vicedirektør, Simon Calvert, kaldte anklagerne "en uhyrlig begrænsning af religions- og ytringsfrihed". "Det er hverken rimeligt eller rationelt at antyde, at forkyndelse af evangeliet, uden henvisning til abort, er en protest mod abort. Politiet og anklagemyndigheden overskrider målsætningen. Dette er ikke, hvad bufferzoner er designet til at gøre," fastslår vicedirektøren ifølge Christian Post.

Bodil

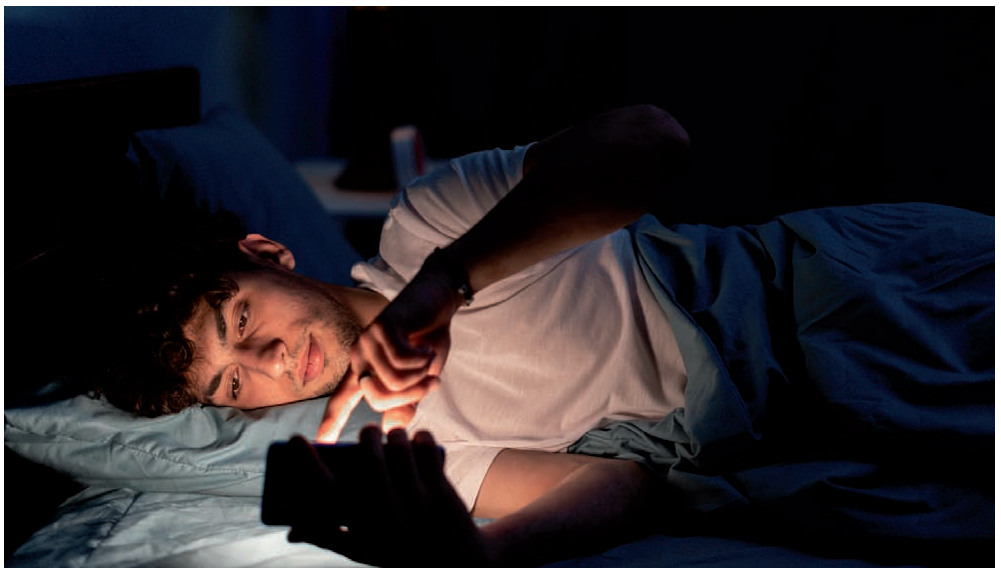

Unge udgør størstedelen af de nye libyske kristne.

Åndeligt søgende kan gennem de sociale medier høre om Jesus, uden at nogen opdager det.

Foto: Lysenko Andrii/Shutterstock

Selvom kristne bliver forfulgt, vil mange libyere gerne høre om Jesus

Af Samuel Nymann Eriksen

Ali fortæller passioneret om, hvad Gud gør i Libyen. Han leder et team, som Dansk Europamission er en del af, der gennem sociale medier, rådgivning og trosoplæring rækker ud til den unge konvertitkirke i Libyen.

"De fleste libyske kristne er unge eller unge voksne," fortæller han. "Indtil begyndelsen af 2023 var mange optimistiske, og nogle turde åbent bekende deres tro. Men i marts 2023 ændrede situationen sig, da en gruppe unge troende blev arresteret."

Familier angiver børn

Nogle familier angiver deres børn til islamister, hvis de er blevet kristne.Efterretningstjenesten lagde ligefrem videoer af forhørene på Youtube.

"Det skabte frygt og tilbageholdenhed blandt kristne," fortæller Ali, som tilføjer, at efterretningstjenesten dog fjernede nogle sensitive oplysninger i de offentliggjorte forhør.

I øjeblikket sidder 13 kristne i fængsel. Flere har siddet i fængsel i lige knap 24 måneder og venter på at komme for en dommer. Retsmøderne aflyses dog gang på gang, måske i et forsøg på psykisk chikane af de fængslede konvertitkristne.

"I forhold til familierne er der stor forskel i Libyen," fortsætter Ali. "Nogle familier er åbne og tolerante, mens andre familier ligefrem overgiver deres børn til islamistiske grupper, hvis de bliver kristne, så grupperne kan presse deres børn til at vende tilbage til islam."

"Jeg kender personligt en konvertitkristen, der netop nu sidder i fængsel, fordi hans familie overgav ham til islamister," siger Ali med alvor i stemmen.

En libysk efterretningstjeneste lægger til skræk og advarsel for befolkningen videoer af forhør af fængslede konvertitkristne på Youtube. Dog er ansigterne slørede og nogle personfølsomme oplysninger udelades. Foto: Skærmbillede Youtube.com/@isagovly

"Jeg kender personligt en, der netop nu sidder i fængsel, fordi hans familie overgav ham til islamister," siger Ali med alvor i stemmen.

"Libyske kristne oplever således alvorlig forfølgelse – fra familie, samfundet og især fra beslutningstagere, der er påvirket af ekstremistiske islamistiske grupper, som har magt i landet."

Samtidig med at kristne bliver forfulgt, vil mange libyere gerne høre om Jesus og ikke mindst opleve hans mirakler.

"Magi og overtro er udbredt i Nordafrika," forklarer Ali. "I Nordafrika hører man ofte folk fortælle, at de eksempelvis er plaget af onde ånder. Derfor er mange interesserede i Bibelen, da de her læser, at Jesus udfriede mennesker for dæmoner."

Jesu ubetingede kærlighed tiltrækker muslimer

Det er dog ikke kun mirakler, men især Jesu karakter og hans kærlighed, der rammer mennesker.

"Når libyere læser i Det Nye Testamente, ser de en unik, ubetinget kærlighed, som kun findes i Kristus, samt en fred, der overgår al forstand. Jesu kærlighed står i modsætning til islam, hvor kærlighed er begrænset til ens egne i *umaen* (de troendes fællesskab, red.). Sådan havde jeg det selv som muslim. Men i kristendommen er kærligheden ubetinget og gives uden en forventning om at få noget til gengæld."

"Jesus gav sit liv på korset for vor synd. Det er det ultimative udtryk for Guds kærlighed. Ligeledes er Jesu undervisning om at elske sine fjender revolutionerende og tiltrækkende i den muslimske verden."

"Samtidig oplever mange unge en indre tomhed, som kan føre dem på afveje – til et liv med skiftende seksuelle partnere, stoffer eller et liv uden retning. Det giver os som kristne en stor opgave i at dele Guds kærlighed med dem. Vi beder om, at Gud giver os kraft, så vi kan hjælpe."

Når libyere læser i Det Nye Testamente ser de en unik, ubetinget kærlighed, som kun findes i Kristus, samt en fred, der overgår al forstand.

"Her spiller sociale medier en central rolle i at lede folk til sandheden. Det vil være umuligt at tale ansigt til ansigt med alle mennesker i Libyen, men vi kan plante frø gennem medierne."

"I et land med forfølgelse af kristne er det også langt mere sikkert for åndeligt søgende diskret at kunne stille deres spørgsmål og få svar online. Det gælder ikke mindst følsomme spørgsmål om islam og apologetik, som det ville være vanskeligt at tale om, når andre hører med."

Fra 0 til 100 indfødte, libyske kristne

Ifølge World Religion Database ved Boston Universitet var der i 2020 36.000 kristne i Libyen. Langt størstedelen er dog kristne gæstearbejdere fra lande som Egypten, Filippinerne og lande syd for Sahara. I 1990'erne var antallet af kendte, indfødte, libyske kristne nul, mens antallet i dag er omkring 100.

Tusindvis af paraplyer skærmede folk mod solen, mens børn, unge og ældre sang og dansede under kampagnen i Addis Abeba. Foto: Billy Graham Evangelistic Association (BGEA)

1.600 kirker i Etiopien i fælles kampagne, hvor 400.000 hørte evangeliet

Sidste weekend samledes hundredtusinder af etiopiere i landets hovedstad for at høre den amerikanske evangelist Franklin Graham forkynde evangeliet.

Der var tale om en to-dages begivenhed, *Encountering God Ethiopia*, som angiveligt samlede 437.000 mennesker i Addis Abeba, skriver Premier Christian News.

Anledningen var 65-året for Billy Grahams historiske prædiken i samme by. Dengang samledes 18.000 til kampagnen, og flere tusinde søgte efterfølgende sjælesorg, skrev Billy Graham i selvbiografien "Just As I Am" fra 1997.

Fælleskirkeligt projekt

Mere end 1.600 evangeliske kirker på tværs af Etiopien har samarbejdet med *Billy Graham Evangelistic Association* (BGEA) for at organisere kampagnen, hvor tusinder forpligtede sig til troen på Jesus Kristus.

Franklin Graham, der er præsident og administrerende direktør for BGEA, sagde i sin prædiken: "Gud elskede Etiopien så meget, at han sendte sin søn fra himlen for at redde Etiopien. Og i aften vil han frelse dig, hvis du omvender dig og tror på hans søns, Jesu Kristi navn."

"Dette er min 11. tur til Etiopien, men første gang, jeg har holdt et korstog her. Hvilken glæde det var at se 117.000 mennesker på Meskel Square (navnet betyder Kors-pladsen) for at høre evangeliet," skrev Franklin Graham på Facebook.

I 1960 prædikede Franklin Grahams far, Billy Graham, for 18.000 mennesker i Addis Ababa, og evangelisten blev inviteret til at besøge kejser Haile Selassie (i midten) på paladset.

Fra kommunistregime til forkyndelse af evangeliet

Pastor Dereje Jemberu, generalsekretær for Det Etiopiske Råd for Evangeliske Kirker, sagde, at han blev rørt til tårer over at se så mange reaktioner på evangeliet.

"Jeg takker Gud for, hvad han gør i Etiopien, og hvad han har gjort i denne weekend. Dette har bidraget til at opmuntre og motivere evangeliske kirker til at fortsætte med at arbejde sammen […] for at nå så mange mennesker som muligt med håbet om Jesus Kristus," sagde han.

The Christian Post skriver om pastor Ashebir Ketema, som er direktør for en koalition af 3.000 kirker i Etiopien. Under det kommunistiske regime (fra 1974-1991) blev han både fængslet og forsøgt hjernevasket på grund af sin tro. Nu glæder han sig over den store kristne kampagne.

"Det er Guds hånd, som har gjort, at man nu kan prædike frit i dette land," fastslog Ashebir Ketema.

Bodil

Det anslås, at 117.000 mennesker hørte Franklin Grahams forkyndelse på Mesqel Square, hvor der tidligere (efter kejserens fald i 1974) blev holdt kommunistiske massemøder. Foto: BGEA

Den 12-årige Saba Shafique, der blev kidnappet af en 35-årig muslimsk nabo, ses her sammen med sin mor, Rakhil Shafique. Foto: Christian Daily International-Morning Star News

Pakistan: Kidnappet 12-årig kristen pige blev befriet af politiet

En kun 12-årig kristen pige i Pakistan blev genforenet med sine forældre i sidste uge, efter at hun for to måneder siden blev bortført af en muslimsk nabo, som tvangskonverterede hende til islam og tvang hende til at gifte sig med ham.

Den unge pige, Saba Shafique, fortæller, at hun blev voldtaget, tævet, tvangskonverteret til islam og tvunget ind i et ægteskab på falske præmisser. Den 5. marts blev hun befriet af politistyrker, som arresterede hendes bortfører, oplyser kilder ifølge Christian Daily International/Morning Star News.

Saba Shafique blev bortført af den 35-årige Muhammad Ali uden for sit hjem i Walton Model Colony No. 2-kvarteret i Lahore Cantonment i Punjab-provinsen den 5. januar, sagde kilderne. Ali tog hende først med til byen Sialkot i Punjab, hvor han den 8. januar fik udarbejdet falske religiøse papirer, henholdsvis en omvendelses- og en vielsesattest. Derefter havde han flyttet hende til byen Shaheed Benazirabad i Sindh-provinsen, oplyste borgerrettighedsforkæmpere.

Den 5. marts raidede betjente fra både Lahore og Sindh et udhus i en landsby i distriktet Shaheed Benazirabad, hvor de fandt Saba og arresterede Ali, oplyste kilderne. Betjentene bragte hende tilbage til Lahore næste dag.

"Jeg kan ikke udtrykke min glæde, da jeg krammede Saba efter så mange dage," sagde hendes mor, Rakhil Shafique, til Christian Daily International-Morning Star News . "Hendes far og jeg har ikke kunnet sove ordentligt hele tiden, men nu kan vi endelig hvile."

Falsk ægteskabsattest

Saba sagde, at Ali havde fortalt hende, at han holdt meget af hende og ville gøre hende glad.

"Den dag, han tog mig fra mit hjem, bad han mig om at følge ham til basaren, hvor han ville købe gaver til mig," fortalte hun Christian Daily International-Morning Star News. "Efter nogen tid bad jeg ham om at tage mig hjem, da mine forældre ville være bekymrede for mig, men han afviste det og tvang mig til at sætte mig i en bus."

Hun havde ikke anet, at Ali ville tage hende med til Sialkot, hvor han fik en gejstlig til at fremstille en falsk religiøs omvendelsesattest og gennemførte et islamisk falsk ægteskab ud fra den påstand, at hun var 18 år gammel.

"Ali tvang mig derefter til at optage en video, hvori der stod, at jeg havde konverteret til islam og giftet mig med ham af min egen frie vilje," fortalte Saba, som er katolik. "Jeg blev også tvunget til at erklære, at jeg er 18 år gammel, og at mine forældre ikke skulle foretage sig noget imod os."

Efter et par dage i Sialkot havde Ali flyttet Saba til en slægtnings landsby i Sindh-provinsen, da han frygtede, at politiet ville reagere på en klage fra hendes far, Shafique Masih. Ali søgte også juridisk beskyttelse på vegne af Saba for det såkaldte ægteskab. Denne taktik bruges ofte af gerningsmænd, som vil forhindre familier i at befri deres kidnappede døtre.

Saba forventes nu at trække sine tidligere udtalelser tilbage i retten og i stedet beskrive, hvordan Ali lokkede hende til at gå med ham og derefter tvangskonverterede og giftede sig med hende.

Bodil

Neil Harvey blev kristen, da Jesus mødte ham, mens Neil sad i fængsel i sit hjemland Wales. I dag er Neil Harvey lærer på Acts Academy i Kolding. Foto: Simon Morell

Stofmisbrug og en nær vens død bragte Neil i knæ, men Gud mødte ham og rejste ham

Neil Harvey var stofmisbruger på 15. år, da hans nære ven hængte sig selv. Tragedien VAR medvirkende til, at Neil kom tilbage til Gud og tilbage til kirken. Han blev præst i den kirke i Wales, hvor han voksede op. Han plantede to kirker og er nu lærer på Acts Academy i Kolding, hvor han bor og arbejder sammen med sin hustru.

Af Lisbeth Møllller Uhd Jepsen

50-årige Neil Harvey er gift med Karen, og parret bor og arbejder begge på Acts Academy, en international bibelskole i Kolding. På højskolen, som blev bygget i apostolsk kirkes regi for mere end 80 år siden, er der plads til over 100 elever.

Neil og Karen Harvey mødte hinanden på bibelskolen, da de begge var 30 år, og de blev gift som 32-årige. De har ingen børn, hvilket de var kede af og sørgede over i en tid. Erkendelsen af, at de aldrig ville få børn sammen, var smertefuld, men Gud gav dem trøst og accept af dette, hvilket de glædede sig over.

Karen underviser i vejledning, mens Neil underviser i bibelkundskab, teologi og lederskab. Adskillige gange og i vidt forskellige kristne sammenhænge over en årrække på 16 år fik parret profetiske ord om, at de ville vende tilbage til højskolen.

I 2023 blev de så kontaktet af forstanderen på højskolen, som spurgte, om de kunne se sig selv som lærere på skolen, hvilket de sagde ja til.

Længsel efter at høre til

Som barn var Neil en del af søndagsskolen i kirken i Wales, ligesom han stadig kom i kirken, da han var teenager. På det tidspunkt fik han en ny vennegruppe, hvilket gjorde, at hans liv ændrede retning. Hans mor var 17 år, da hun fik ham, og forældrene gik fra hinanden, da Neil var 5 år.

Neil er enebarn, og som barn og ung havde han aldrig rigtig oplevelsen af at høre til, at være ubetinget elsket eller ønsket. Han var meget følsom og intuitiv med adskillige oplevelser, der gjorde opvækstbetingelserne værre. Han længtes efter oplevelsen af at høre til og passe ind.

Han mindes en episode i hjemmet, da han var omkring 15 år. På det tidspunkt var han begyndt at sniffe benzin og ryge hash, han havde problemer i skolen og hans forældre skældte ham ofte ud og gav ham ofte stuearrest.

”Jeg var blevet skældt ud og sendt ind på mit værelse. Jeg kunne høre mine forældre tale sammen, men jeg kunne ikke høre, hvad de sagde. Jeg forestillede mig altid, hvad de mon sagde, og jeg troede, at de sagde: Jeg ville ønske, at Neil ikke var her.”

Stemmehøring

Neil begyndte at høre stemmer. Han hørte mange bebrejdende stemmer i sit hoved. Stemmer, som anklagede ham, og som sagde nedbrydende ting til ham. De sagde ting som: ”Du burde slet ikke være her, du er en fejl.” Med tiden blev stemmerne mere og mere overvældende for Neil. De kom ikke kun engang i mellem, og de var umulige at overhøre.

”Det var stærke stemmer, som efterlod voldsomt stærke indtryk i mig,” fortæller han.

”Efter jeg havde været på bibelskole i Wales, blev jeg rent faktisk præst i selvsamme kirke, altså også præst for de politibetjente, der tidligere havde arresteret mig.”

Neil troede, at hans forældre sagde det samme om ham, som stemmerne gjorde, hvilket bragte ham fuldstændigt ud af balance

”Jeg fornemmede et voldsomt pres i maven. Stemmerne kom sammen med stærke og meget overvældende følelser, det mærkedes, som om følelserne talte til mig.”

De voldsomme oplevelser med både stemmer og følelser betød, at Neil fik svært ved at koncentrere sig i skolen. Som 15-årig blev han bortvist fra skolen på grund af ballade og dårlig opførsel.

”Jeg tror, at nogle af de ting, vi gennemgår som børn, kan skabe forvirring hos os som unge. Som ung blev jeg tiltrukket af stofmiljøet, hvilket ikke var mine forældres fejl.”

Stofmisbrug

Det var nysgerrighed, der først fik Neil til at tage stoffer. Lige som han blev forblændet af den verden, fordi de unge fyre, som tog stoffer, var ældre, og han syntes, at de var sejere end ham.

”Jeg blev draget ind i den verden dels på grund af nysgerrighed og dels på grund af, at jeg blev forblændet af den glamour, som tilsyneladende var en del af det.”

Sammen med en gruppe venner begyndte han at sniffe benzin, hvilket blev en vane for dem. De tog hen på benzintanken, fiskede en oliedunk op af skraldespanden eller købte lidt benzin i et plasticbæger og tog det med til et menneskeforladt sted i nærområdet.

”Der satte vi os og sniffede benzinen sammen.”

Neil var også som 13-årig begyndt at ryge hash. Som 18-årig begyndte han at tage amfetamin i form af speed, hvilket i ti år var det stof, han hovedsageligt indtog. Han startede med at sluge rizzlerpapir med speed indeni. Senere sniffede Neil speed, hvilket var meget ubehageligt, fordi det brændte voldsomt i næsen, fortæller Neil.

”Så gjorde jeg noget virkelig dumt. Jeg besluttede mig for at prøve at sprøjte amfetaminen ind. Jeg var meget, meget fuld den aften, jeg første gang sprøjtede amfetaminen ind.”

Noget af det, der gør stoffer så farlige, er, at det i begyndelsen føles sjovt, fordi man bliver høj af det, men inden længe påvirker stofferne sindet på en anden måde, så man i stedet bliver deprimeret.

Stoffer kommer med adskillige negative konsekvenser, som man først indser, når man er blevet afhængig. Man mister

"Hans selvmord blev en slags opvågning for mig, for vi var meget tætte, og jeg græd og græd efter hans død. Det er noget af det mest smertefulde, jeg nogensinde har oplevet. På det tidspunkt var jeg 27 år, og som 28-årig gav jeg mit liv til Jesus."

På Acts Academy, hvor Neil startede i 2004, mødte han Karen, som han senere blev gift med. Foto: Simon Morell

venner, man kan ikke fastholde job eller parforhold. Man får et had og kærlighedsforhold til stofferne, og med årene bliver hadet til stofferne større og større.

"Speeden forstørrede med tiden de ubearbejdede problemer, som jeg havde indeni, og som jeg forsøgte at flygte fra. Inden jeg kom i fængsel for biltyveri, sendte Gud forskellige kristne, som jeg kendte fra søndagsskolen, ind i mit liv. En af dem hed Bert."

Gud sender kristne ind i Neils liv

Bert var kristen og meget direkte på den gode måde, fortæller Neil. Han stødte indimellem på Neil og foreslog også et job, som måske var noget for Neil.

Bert var vant til at komme i hjem, hvor der var problemer med urene ånder, og han var vant til at bede for disse hjem og rense dem, at gøre åndeligt rent i hjemmene.

"En aften, hvor vi sad og snakkede om dette, så Bert mig direkte i øjnene og sagde: "Jeg tror, der foregår noget i dit hjem."

For Neil gav det mening. Han oplevede jævnligt en tilstedeværelse af noget, som gjorde hans liv komplekst. Han så sorte skygger i sit hjem og havde ofte oplevelsen af, at nogen eller noget kiggede på ham.

Neil og Bert tog derfor sammen til Neils hjem, hvor Bert gik rundt og bad til Jesus i hvert enkelt rum. Pludselig udbrød Bert: "Jeg ser dæmonerne flygte."

"Han bad også for mig," siger Neil og fortsætter: "Noget ændrede sig indeni mig, mens han bad. Jeg ønskede forandring og mærkede også efterfølgende, at noget var ændret i atmosfæren i mit hjem. Som når det er mørkt, og man trækker gardinerne fra, så lyset strømmer ind."

Kort tid efter ramte Neil bunden. Stofmisbruget havde stået på i adskillige år, hvilket var hårdt for både krop og psyke. Han mistede ligesom grebet om livet og styringen med den retning, som hans liv tog. Oven i det mistede han en rigtig, rigtig god ven, der begik selvmord. Han tog stoffer, men døde, fordi han hængte sig selv.

"Hans selvmord blev en slags opvågning for mig, for vi var meget tætte, og jeg græd og græd efter hans død. Det er noget af det mest smertefulde, jeg nogensinde har oplevet. På det tidspunkt var jeg 27 år, og som 28-årig gav jeg mit liv til Jesus."

Omvendelsen

Oplevelsen af igen og igen at fejle var Neils følgesvend i livet. Han følte det altid, som om han ikke havde, hvad der skulle til for at lykkes. Der var noget, som igen og igen trak ham tilbage i problemerne. Han kom i fængsel for at køre i stjålne biler og for at køre uden kørekort.

Mens Neil var i fængsel, mødte Jesus ham. Det var en aften, hvor han sad på sin seng. Pludselig hørte han en stemme sige: "Neil, husker du ikke, hvem du er?"

Det blev sagt med den allerstørste barmhjertighed og kærlighed.

Neil fik som i lysglimt tilbageblik på sit liv, han mindedes, hvordan det var i søndagsskolen. Med et stærkt lys og håb ramte tanken ham: "Jeg kan tage i kirke."

"For andre ville denne tanke måske være mere ubetydelig, men for mig var denne tanke, og måden den kom på, noget, der rørte mig. Som om det var løsningen, som jeg havde længtes efter," siger Neil.

Kirken omfavnede Neil med kærlighed, og han følte sig som den fortabte søn, der vendte hjem

"Nogle få gange, efter jeg var kommet til tro på Jesus, faldt jeg i med stofferne. Det skete vist tre gange i løbet af de første otte måneder. Efterfølgende var jeg led og ked af min handling."

Præst for politibetjente

Da Neil begyndte at komme i kirken, stod han til at få en dom på 18 måneders fængsel, men han fik kun et par måneder, fordi han sammen med en anden ven var begyndt at komme i kirken. Nogle af de politibetjente, der tidligere havde arresteret Neil, kom i samme kirke.

"Efter jeg havde været på bibelskole i Wales, blev jeg rent faktisk præst i selvsamme kirke, altså også præst for de politibetjente, der tidligere havde arresteret mig."

Otte måneder efter sin omvendelse tog Neil på bibelskole, først i Wales og derefter i Danmark på Acts Academy, hvor han startede i 2004. Han mødte Karen, som også var elev på skolen, hvor de begge blev lærerassistenter.

Efter de blev gift, flyttede de til Wales i 2007, hvor Neil begyndte sin tjeneste.

Han var i et to-årigt optræningsforløb som præst, hvor han dels skulle modnes som menneske og i troen. Undervejs indgik han i samtaler med en præst om, hvorvidt præstetjenesten var det rette. Det viste sig at være det rette match, hvorfor Neil blev ordineret som præst i den apostolske kirke i Wales.

"Mens jeg var ungdomspræst i den kirke, hvor jeg blev frelst, blev et par af mine venner også frelst. Sammen plantede vi en kirke i det område, hvor vi voksede op. Efterfølgende blev jeg præst i den kirke, og jeg blev præst for dem, der kendte mig, da jeg var barn; dem, som havde bedt for mig. Det skete indenfor de første seks år efter min omvendelse. Indenfor de første ti år efter min omvendelse var jeg præst i flere kirker på samme tid. Vi plantede også to kirker, og den sidste kirkeplantning var sammen med Karen."

At plante en kirke vil sige at starte en ny kirke et sted, hvor der ikke er en kirke. I en kirkeplantning starter man en ny kirke. Det er langt fra alle kristne, som får erfaringen af at plante en kirke. Derfor er det ret exceptionelt, at Neil I løbet af de første ti år som kristen, plantede to kirker.

"Efter ti år i Wales, flyttede vi til England, hvor vi var en del af Equippers i seks år."

Equippers er en kristen bevægelse, hvis formål er at udruste kristne til tjeneste. Bevægelsen er fordelt på 14 nationer og på 45 lokale kirker. Kirkerne, som vi plantede, er fortsat en del af den apostolske kirke i Wales.

Neil fik en Master i teologi, og Karen fik en uddannelse som terapeut, inden de i 2023 flyttede til Danmark. De bor og arbejder begge på Acts Academy, hvor de underviser i forskellige fag.

De er glade for det liv og den tjeneste, som Gud har givet dem.

Identitet i Kristus

Noget af det, Neil brænder for, er, at kristne bliver mere bevidste om deres identitet som troende. Bevidste om, at man som troende kristen er hellig. Som Paulus skriver i første Korintherbrev, kapitel 1: Til de hellige, som bor i Efesos, de troende i Kristus Jesus.

Neil længes efter, at kirken, Kristi legeme, lægger vægt på det nye menneske, det nye liv og de løfter, Gud har givet i Bibelen.

"På den måde mister synden, som så let omklamrer os, sit greb i os, og vi går frem i Herren og i hans magt og styrke," slutter Neil.

KFS søger national leder

Længes du efter at se studerende kende Jesus og gøre Jesus kendt blandt deres medstuderende?

Vil du være med til at skabe rammerne for, at det kan ske? Har du hjerte for at lede mennesker, inspirere, gribe nye ideer, udvikle og organisere store lejre? Kan du se dig selv have en ledende rolle i en spændende tid i KFS, hvor der sker meget nyt?

KFS søger national leder med ugentlige kontordage i Aarhus fra 1.august 2025.

Ansøgningsfrist:
15. maj 2025.
Læs mere på
www.kfs.dk.

KFS
KRISTELIGT FORBUND FOR STUDERENDE
PLADS TIL MENING

God læsning op til påske

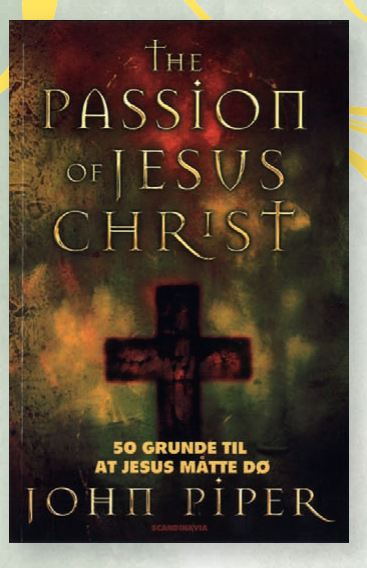

Pr. stk. 98,-

50 grunde til at Jesus måtte dø

The Passion of Jesus Christ: Hvorfor kom Jesus Kristus til verden for at dø? Hvorfor måtte han lide - ikke blot en fysisk, men også en åndelig død?

TORINO-LIGKLÆDET

Overskuelig sammenfatning af fakta om det mystiske ligklæde i Torino, som forskere gennem mere end 30 år har undersøgt.

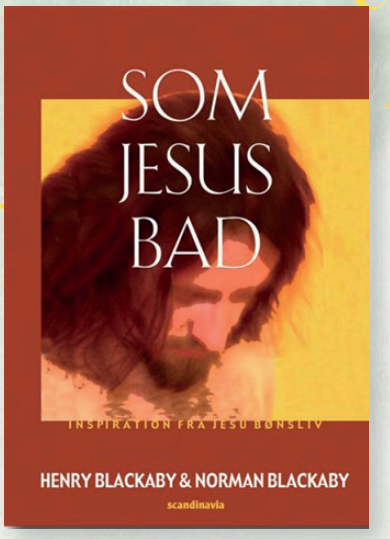

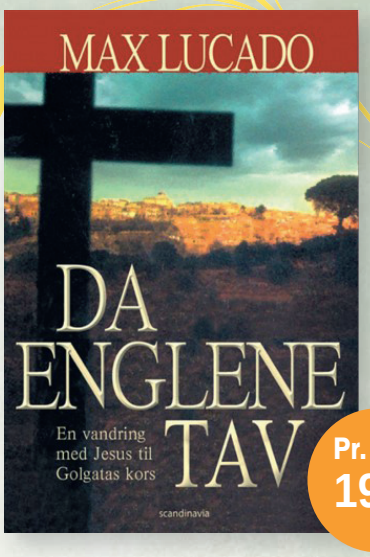

Pr. stk. 199,-

Som Jesus bad

Ved at belyse eksempler fra Jesu liv har forfatterne skabt et stærkt og udfordrende ideal for den kristnes bønsliv, hvis alfa og omega er overgivelse.

Da englene tav

En bog, der inviterer os til at følges med Jesus på hans sidste vandring. Ved at opleve den kan vi lære at gå vores egen.

198,-

Hvad siger Bibelen, om det der sker i verden i vores tid?

Nyhed!

I denne bog tager Henri Nissen udgangspunkt i de skriftruller, som kom frem i Qumran-hulerne ved Det Døde Hav fra 1948-56. Først i de senere år er de hengemte profetier i de over 800 skriftruller kommet ud til en større kreds. Skriftrullerne havde i næsten 2.000 år ligger gemt, efter at essæerne måtte flygte fra den romerske hær. Det viser sig nu, at de havde en urgammel, men præcis kalender. Sammen med profetier fra Gamle Testamente og parabibelske skrifter som Enoks Bog og Jubilæumsbogen kunne essæerne århundreder før forudsige, at Messias ville komme og dø - i påsken år 32. Som det skete.

Ifølge deres kalender er den sidste jubelårs-periode i vores tidsalder fra år 2025 til 2075...! Herefter er Nådens Tid forbi. En række katastrofer og plager vil ramme jorden i den sidste tid, før Messias opretter et harmonisk tusindårsrige på jorden. Bibelen og de gamle skrifter fortæller imidlertid også om en 'bortrykkelse' af de troende. Det er derfor vigtigt at forstå, hvad der sker i vores tid. For ganske vist er der "ingen, der kender dagen", men Jesus opfordrede dog til at "kende tidens tegn" , så vi ikke bliver efterladt, konkluderer forfatteren.

Af Henri Nissen. 198 sider. Udgivet på Udfordringens forlag

Find gode gaver til årets konfirmander – se mere på hosianna.dk

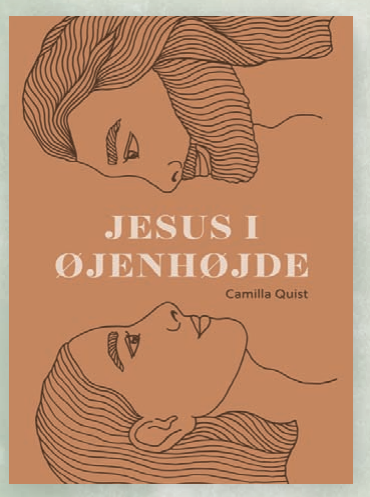

Camilla Quist:
Jesus i øjenhøjde
Livsnær kristendom, trosliv på hverdagsdansk - for unge!
216 sider. 199,95 kr. Lohse

Inge Bøgel Lassen:
Ukendt land - Roman om Pernille, der på en kristen efterskole tumler med livets spørgsmål.
272 sider. 249,95 kr. Lohse

Et halvt år med Jesus:
En flot og indbydende bog, som hjælper til at finde en god rytme til bøn og bibellæsning i hverdagen.
Af Maria C. Lundby & Hanna E. Haraldsen. 132 sider. 149,95 kr.

Troslære/Trosforsvar for teenagere:
Troen/Trosforsvar forklaret enkelt, præcist og med humor.
Af Henrik Gren Hansen.
99,95 kr. pr. stk. Logos Media

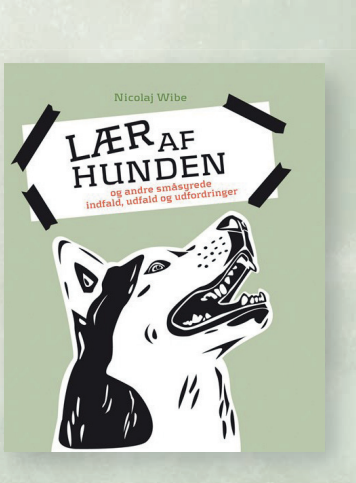

Lær af hunden
- og andre småsyrede indfald, udfald og udfordringer.
Kan bruges som andagtsbog.
Af Nicolaj Wibe, 64 sider.
99,95 kr. Logos Media

'Min evige sommer' - om den uundgåelige død

Anmeldt af Henrik Højlund

Instruktøren Sylvia Le Fanu har med debutfilmen "Min evige sommer" lavet en af de mest stilfærdige film, jeg har set, som samtidig er meget effektfuld og bevægende.

Vi træder ind i en lille families sommerhus. Far, mor og datter på 16 år træder indenfor i alt det velkendte og får det hele hurtigt på plads. Bortset fra det ene nye, en stor sygeseng bragt ind i stuen til moren. Og snart går det op for os, at hun er ramt af noget uafvendeligt, kræft med døden i sigte.

Men der skal uanset holdes ferie, alt skal helst være, som det altid har været.

Lige under det normale livs overflade mærker man en anden tone, sorgens tone. De tre siger omtrent ikke ét ord til hinanden om det. Men ansigterne, som flere gange fylder det meste af billedet i filmen, emmer af sorg.

Fra tid til anden bryder sorgen også ud i små vredesudbrud. Mellem far og datter. Og datter og kæreste. Det bringer aldrig samtalen i gang. Det lander altid i ingenting, i det uudtalte. Det er, som om der aldrig tales om elefanten i rummet. De prøver tværtimod igen og igen at leve livet fuldt ud – så længe det varer. Leve i sommerens lys og glæde.

Filmen er omtrent uden drama. Alt sker stille, næsten urørligt. Men uendelig langsomt vokser den uudtalte frygt og sorg frem i seerens sind. Venter man imidlertid et endegyldigt sorgdrama, venter man forgæves. Døden melder sig til sidst. Men umådeligt kort og stille, uden vægtlægning på den store tabssorg, og hurtigt sendes vi til allersidst videre med Fanny til efterskole, hvor eleverne synger sangen "Noget er på vej". Sangen får god plads til sidst og sender et tydeligt signal: "Noget er på vej… Broerne brænder". Nemlig. Og hvad kan man gøre ved det? Ikke andet end:

"Vi drikker vin
og danser tæt,
bygger luftkasteller,
lever og elsker,
som mennesker.
Du er bekymringsløs
Det er jeg vild med
Elsker den måde du er dig på..." Osv.

Kort sagt: Man må bare leve med det – døden. Den uundgåelige død. Men lev fuldt ud, så længe du lever. Som Piet Hein skriver i et digt: "Husk at elske mens du tør det. Husk at leve mens du gør det."

Rammer flertalsstemningen i dagens Danmark

Det er svært at regne ud, om filmen uudtalt opfordrer til mere ligefremhed, eller om den snarere anerkender tavsheden for så længe som muligt at holde sig fri af det ubærlige og fastholde den mindste smule livsglæde, så længe man er i live.

Uanset filmens anliggende ramte den meget præcist flertalsstemningen i dagens Danmark – et liv, hvor tro og håb er forsvindende småt. Den evige sommer findes kun i dette liv.

Det fik mig til at mindes romanen "Kaninbjerget", hvor en flok kaniner flygter fra et kaninbo, som er truet af motorvejsbygning og undergang. På den lange og farlige flugt kommer de til et andet kaninbo, hvor alt øjensynlig ånder fred og tryghed. Kaninerne nyder godt af grøntfoder fra en nærliggende gård, og de sædvanlige, naturlige fjender, rovdyr af forskellige slags, er helt væk her. Kaninerne på flugt tilbydes generøst at slå sig ned, og de er stærkt fristede.

Men der er alligevel en lidt mærkelig underliggende stemning i kaninboet, som om der er noget, man ikke taler om. Hvad de flygtende kaniner endnu ikke ved er, at kaninboet i virkeligheden er en nærliggende gårdejers måde at holde kaniner på. Han holder ræve og den slags væk, lægger foder ud – og sætter fælder op. Og så med jævne mellemrum kommer gårdejeren og henter nogen kaniner til slagtning og spisning. Kaninerne i boet ved det, men har affundet sig med, at det er prisen for det trygge liv: døden melder sig tit og tilfældigt. De har kun døden at se frem mod. De lever uden illusion, de resignerer, de ved, hvor det bærer hen, de venter på deres tur til døden. Og de har endda fundet et slags mytisk-poetisk belæg for, at livet er sådan. En ung digter blandt dem sætter de smukkeste ord på livets tomhed og dødens uafvendelighed.

Min evige sommer kan ses som et udtryk for denne livsholdning. Vi har dette liv og ikke andet. Håb om liv efter døden er håbløs illusion.

Dér er vi heldigvis et helt andet sted som kristne.

Titel: Min evige sommer
Instruktør: Sylvia Le Fanu
Spilletid: 105 minutter
Aldersgrænse: Fra 11 år
Premiere: 27. feb. 2025

Møder & Arrangementer

Pinsecamping – 6.-9. juni 2025

Cand. theol. Ingolf Henoch Pedersen, Randers og missionær Hans Jørgen Hedegaard medvirker.

Bestil værelse, mad, plads på camping:
gert@fam-agerholm.com

Se program på SundevedCentret.dk

Sundeved Centret

- et center i naturskønne omgivelser

FORENING - INSTITUTION - LEJR - FEST - BRYLLUP I EGEN KIRKE

KNUS
Kristen Netværk omkring Udfordret Seksualitet

Forårssamling i København
Fredag d.9. maj kl. 18 -
Lørdag d. 10. maj kl. 16
Flere oplysninger her:
www.knus-netvaerk.dk/det-sker

Kom og hør

Kurt Christensen taler

Nadver starter kl.10:00 hver søndag

- Søndag 30. Marts 2025 Kl. 10:30
- SOZO Gospel Kor synger

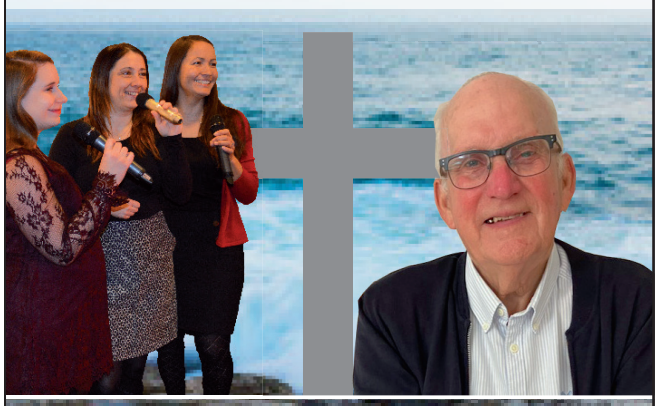

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver Onsdag kl 18:30
Alle er velkommen!

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

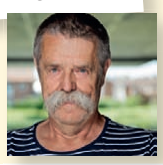

Gudsoplevelser er produceret af Per Bracher. Kontakt ham for et foredrag: per@bracher.dk eller tlf. 2125 2189

Annoncér i Udfordringen

– og vær med til at støtte den kristne avis.

Bolig

Landbrug til salg

9.5 Ha skønt beliggende på Midtsjælland i flot natur nær skov. 15 km fra Roskilde. Mange muligheder, f.eks. velegnet til gårdbutik og hestehold, grøntsagsdyrkning, hobbylandbrug.

For nærmere info, kontakt 40116113.

Oversigt over priser og deadlines:
Udfordringen.dk/Annoncer
Tlf.: 2681 7717
Mail: annoncer@udfordringen.dk

Møder & Arrangementer

kirkeibyen

Træningsdag:

Helbredelse og mirakler

Lørdag d. 5. april kl. 9-17 i Samværket i Kolding

Ulrik Siegumfeldt

Michael Bobjerg

Tilmelding og info - https://kortlink.dk/2rywr

KRAFTVÆRKET

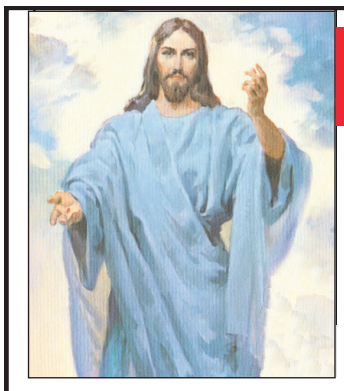

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00
Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30
Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

AGLOW INTERNATIONAL DANMARK

Aglow 44 år i Danmark

Aglow står med Israel

Grupper for mænd og Grupper for kvinder

Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk

info@aglow.dk • mobil 2133 8642
www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Rytmisk gudstjeneste og jødisk påskeforedrag ved overrabbiner Jair Melchior

Foto: Rosaline Ben-Baruch Lange

Velkommen til en særlig dag i Emdrup Kirke med temaet: "Påskebegejstring" – en fejring af det liv, som Gud har givet os gennem Kristus, samt en fordybelse i den jødiske påskefejring, der danner baggrund for vores kristne påsketradition. **Det foregår søndag den 6. april kl. 10.30 i Emdrup Kirke.**

Gudstjeneste med rytmisk kor

Dagen starter med en festlig gudstjeneste kl. 10.30, hvor Emdrup Kirkes fantastiske rytmiske kor skaber påskeglæde gennem medrivende musik og sang. Nicolai Winther-Nielsen vil prædike ud fra emnet: "Vi oplevede livet!" – en prædiken over 1. Joh. 1,1-3, der udforsker, hvordan de, der fulgte Jesus gennem påsken, ikke kun så et korsfæstet menneske, men den levende og evige Gud.

Foredrag om den jødiske påske ved overrabbiner Jair Melchior

Efter gudstjenesten kan man nyde en let frokost (skal bestilles på forhånd), og vi fortsætter kl. 12:30 med et fascinerende foredrag ved overrabbiner Jair Melchior om den jødiske påske, som er gratis. Han vil fortælle om traditionerne og symbolikken i fejringen både i København og Jerusalem og give et indblik i påskens betydning for den jødiske selvforståelse. Hvordan hænger udvandringen fra Egypten sammen med fejringen i synagogen og i de jødiske hjem? Og hvad kan vi som kristne lære af den jødiske påskefejring?

Hjerteligt velkommen til en begivenhedsrig søndag!

For mere information:

Bestilling af let frokost senest d. 31/3 via QR-koden eller kirkens kontor.
Det koster 40 kr. som betales på dagen.
Besøg *https://www.emdrupkirke.dk/nyhed/paaskebegejstring-14982*
Kontakt: Tlf. 39 67 56 18

Emdrup Kirke
Fællesskab med Gud og mennesker

ForældreForum: "Hvordan skaber vi mere glæde og frihed i forældreskabet både for os selv og vores børn?" ved psykolog Frej Prahl

Er du forælder og på udkig efter inspiration, fællesskab og konkrete råd til familielivet? Så inviterer ForældreForum dig til et spændende gratis foredrag d. 26. marts kl. 19:30 ved psykolog Frej Prahl i Emdrup Kirke. Han vil give os et nyt perspektiv på, hvad der kan stå i vejen for vores trivsel som forældre, og hvordan vi finder en vej til mere ærlighed og nærvær i relationerne til vores børn og vores partner. Frej Prahl tager afsæt i den nyeste forskning, caseeksempler og giver håndgribelige råd, og han stiller denne aften skarpt på:

- *Hvorfor forældres glæde er afgørende for børns trivsel.*
- *Hvordan vi undgår at miste os selv i forældreskabet.*
- *Vejen til at være mere ærlige og oprigtige over for vores børn og hinanden.*

ForældreForum - til dig, som er forælder

Vi ønsker at investere i forældre og sammen styrke familielivet, og derfor inviterer vi hver måned til en aften med spændende foredrag ved dygtige fagpersoner såsom psykologer, sexologer og parterapeuter, som fokuserer på de emner, der betyder mest i familielivet. Her kan I som forældre blive udrustet med relevant viden, redskaber til hverdagen og opleve støtte i forældreskabet. Der vil også være tid til fællesskab og dialog med andre forældre. ForældreForum ledes af kirke- og kulturmedarbejder Maria Eldon, cand. mag. i psykologi, og sognepræst Jóannis Fonsdal. Vi glæder os til at byde jer velkommen!

Se mere om ForældreForum på *www.emdrupkirke.dk/ff.*

Emdrup Kirke
Fællesskab med Gud og mennesker

DEBAT

Hvad gør vi, når USA svigter verdens isolerede befolkninger?

Peter Hedelund. Foto: MAF

Præsident Donald Trump har lukket USA's udviklingsagentur USAID, der står for 43 procent af verdens nødhjælp. Det koster bl.a. dødsfald til malariaparasitten i Madagaskar.

Af Peter Hedelund, generalsekretær i MAF Danmark

MAF lander op ad en bjergskråning i Madagaskar med kassevis af malariamedicin til det lokale hospital. Medicinen er sammen med alt medicinsk udstyr fra sprøjter til vaccinationer til smertestillende piller doneret af det amerikanske udviklingsagentur USAID.

Men den hjælp har USA's præsident Donald Trump nu sat en stopper for. Ofrene er millioner af nødlidende mennesker, som ikke kan skaffe den livsnødvendige hjælp lokalt. De er dybt afhængige af, at vi som verdens største humanitære flyselskab flyver ud med nødhjælp, lægeteams og medicin.

Et enkelt dekret fra et præsidentkontor har fået dødelige konsekvenser i et omfang, vi slet ikke kan overskue på nuværende tidspunkt. Malaria er den mest dødbringende sygdom i Afrika syd for Sahara. Verdenssundhedsorganisationen WHO vurderer, at der årligt dør 400.000 mennesker af malaria. I 2020 var tallet oppe på 627.000. Hovedparten af de smittede og døde var børn under 5 år i Afrika...

Hvad gør et hospital i det afsidesliggende Marolambo, der også med 37 klinikker i en radius på 100 kilometer betjener over 200.000 mennesker? De må naturligvis vende sig mod andre donorer, og vi skal nok hjælpe dem med kontakt til nogle af vores i alt 1.400 samarbejdspartnere verden over.

Imens står de uforstående over for, at det rige Vesten med USA i front så beregnende kan stoppe al hjælp til den verdensdel, som i den grad er blevet udnyttet og udsuget af netop vestlige kolonimagter. Hvad sker der? Har I da slet ingen proportionssans, tænker de måske…

Jeg må give dem ret. De første europæere kom til Madagaskar i 1500-tallet, hvor øen blev en del af den globale slave- og våbenhandel. Trods forsøg på løsrivelse fra europæerne op igennem 1800-tallet, endte Madagaskar i 1896 med at blive fransk koloni. Først i 1960 blev Madagaskar en selvstændig republik.

Politiske styreformer er en ting, menneskers levevilkår noget helt andet. Blot i år forventes det af 305 millioner mennesker verden over har akut brug for nødhjælp. Derfor går hjælpeorganisationer nu sammen om at udfylde hullet efter USA's svigt. USAID har stået for 43 procent af den humanitære hjælp. Så det er et stort hul, der skal udfyldes.

En af de danske organisationer, der flyver med os, er Folkekirkens Nødhjælp. De står nu og mangler 140 mio. i budgettet for 2025 og må derfor skrue kraftigt ned for livsvigtige nødhjælpsindsatser. For med krig, krise og klimakatastrofer verden over står donorerne ikke ligefrem og mangler udfordringer.

I MAF gør vi alt for at hjælpe organisationerne ud med livsvigtig nødhjælp og medicin til verdens knap 1 milliard isolerede mennesker. Det skal ikke skorte på transportmulighed med et af vores 116 fly i 24 udviklingslande. Bare rejsen til omtalte hospital i Marolambo ville tage tre dage med bil ad humpede veje i glohed varme. Med vores fly tager turen knap en time, og så kan medicinen holdes kølig imens.

Men det kræver, at USA's præsident også køler ned og indser nødhjælpens betydning for millioner af menneskers overlevelse. Det hele drejer sig ikke om "America First". Faktisk har danske Grundtvig mere ret: Menneske først!

Stockholmsyndrom-kristendom

Karsten Pultz er forfatter til bøgerne 'Exit Evolution', 'Enter ID' og 'Materialismens død'. Privatfoto

Af Karsten Pultz

"Stockholm Syndrome Christianity" (Stokholmsyndrom-kristendom) er titlen på en ny bog forfattet af Discovery Institutes leder John West. Bogen beskriver, hvordan kristne lader deres tro udvande i bestræbelsen på at opnå accept og anerkendelse fra et sekulært samfund, som af natur er fjendtligt overfor den kristne tro.

Stockholmssyndromet er betegnelsen på det psykologiske fænomen, hvor et gidsel efter nogen tid begynder at føle sympati for gidseltageren og til sidst måske ligefrem føler sig på samme side som gidseltageren.

Fænomenet ses først beskrevet efter et bankrøveri i Stockholm i 70'erne, – deraf navnet Stockholmsyndromet. I John Wests analogi er gidslet den bibeltro kristne og gidseltageren det sekulære samfund.

West giver en række eksempler på kendte kristne, som agerer fjendtligt imod den bibeltro kristendom, fordi de i efterstræbelse på at tilpasse sig de sekulære magtstrukturer selv har underkastet sig en udvandet bibelforståelse. I Wests øjne er de blevet ofre for Stockholmsyndrom-kristendom.

Et konkret eksempel er den kendte leder af "The Human Genom Project", Francis Collins, der måske især er kendt for sin bog "The Language of God". Collins har opnået celebritetsstatus blandt kristne, der værdsætter, at en erklæret kristen har opnået stor anerkendelse og berømmelse for sin forskning og er kommet til tops i det amerikanske sundhedsbureaukrati. West skriver:

"I mere end 12 år har Collins tjent de sekulæres dagsorden ved NIH (National Institute of Health), ved at blåstemple de ting, man under alle omstændigheder ville have gjort. Som dokumenteret i denne bog var Collins forkæmper for embryonisk stamcelleforskning, høstning af babydele fra senaborterede til videnskabelig forskning og marginalisering af kristne videnskabsfolk, der er skeptiske overfor udirigeret Darwinsk evolution. Han støtter LGBTQIA+ bevægelsen, og senest så vi Collins omfavne dæmoniseringen og forfølgelsen af kristne, som havde samvittighedskvaler angående COVID-vaccinerne.

Den triste sandhed er, at det præcis er på grund af Collins' forkastelse af bibelsk sandhed relevant for disse områder, at han kom til tops i NIH og senere blev videnskabelig rådgiver for præsident Biden. Var Collins ikke blevet en Stockholmsyndrom-kristen, ville han aldrig være blevet accepteret. Så snart Collins blev et skud på etablissementets stamme, blev han populær blandt andre evangeliske præster, professorer og eksperter, der selv ønskede accept fra den sekulære kultur."

John West forklarer, at det sidenhen er blevet hensigtsmæssigt, som kristen, at blive sat i forbindelse med Collins for at undgå at blive behandlet som en spedalsk af det omgivende samfund. Jeg har selv observeret, hvordan det at lægge sig i kølvandet på Collins, hans videnskabsfortolkning og bibelfortolkning angående skabelse ligeledes er blevet comme il faut (passende, red.) blandt danske kristne akademikere.

Collins' målrettede krig imod intelligent design-bevægelsen har spredt sig til Danmark, hvor tilhængere af teistisk evolution langt hen af vejen baserer deres kritik af intelligent design hypotesen på Collins og BioLogos' argumenter. Til min store overraskelse dokumenterer West, at promoveringen af teistisk evolution blandt kristne med et konservativt bibelsyn var et rent politisk projekt planlagt i det hvide hus af medarbejdere under George W. Bush og udført af Collins bl.a. igennem hans organisation BioLogos.

BioLogos blev finansieret af The John Templeton Foundation, som har spenderet $20 millioner på at promovere evolutionslæren blandt kristne. Det står altså klart, at promoveringen af teistisk evolution er organiseret fra højeste politiske sted og er ikke, som man måske troede (jeg selv inklusive), en græsrodsbevægelse opstået blandt kristne, der føler sig overbeviste om evolutionsteoriens validitet.

West skriver: "Således skabtes Collins' årelange korstog for at diskreditere kristne videnskabsfolk, lærde og lægfolk, som er skeptiske overfor Darwinsk evolution."

Jeg har forståelse for kristne, der ikke ønsker at røre intelligent design med en ildtang. Havde jeg selv været afhængig af akademia for at sikre mig en gnidningsfri karriere og et levebrød, ville jeg muligvis også af strategiske årsager have været fristet til at bekende mig til Darwin uanset den manglende evidens for hans teori.

Det er på det punkt, at jeg ikke rigtig ser nogen løsning på problemet omkring stockholmsyndrom-kristendommen, – også selvom West i bogen præsenterer en række gode foranstaltninger for at modvirke tendensen. Så længe det sekulære samfund suverænt sidder på pengene, de kompetencegivende uddannelser og hele forskningsmiljøet, vil kristne fortsat være fristede til at gå på kompromis med den bibeltro kristendom.

Helt i tråd med hvad West skriver, har jeg som intelligent design fortaler ikke primært oplevet angreb fra ateister. Angrebene på mig og mit arbejde for ID er næsten udelukkende kommet fra kristne, der desværre ikke ser mig som ydende et videnskabsjournalistisk researchbidrag, men snarere ser mig som fanebærer for en (for mig i øvrigt ukendt) bibelsk fundamentalisme, der i deres øjne giver kristne et dårligt ry.

John West er hårdere i sin kritik af ofrene for stockholmsyndrom-kristendommen, end jeg selv ville være. Dette er forståeligt, da han som amerikaner gennem sit liv har haft førsteparket til den gradvise nedbrydning af bibeltro kristendom. For mit eget vedkommende var sekulariseringen, her hvor jeg bor, allerede fuldendt, før jeg blev født. Hvad angår Francis Collins, er kritikken i mine øjne dog berettiget. Hans støtte til høstning af babydele fra senaborter, hvor barnet ville være levedygtigt, lyder som noget, jeg formoder, de færreste kristne kan gå ind for.

Historisk set bevæger alting sig i cyklusser. Derfor er jeg som borger i et yderst sekulariseret samfund egentlig optimistisk, hvad angår den bibeltro kristendom. Når bunden er nået, er der kun en vej frem, – opad. Jeg er således sikker på, at sekulariseringen meget snart hænger folk så langt ud af halsen, at behovet for Bibelen som rettesnor for et velfungerende samfund og personligt liv igen trænger sig på.

Debatindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Stillinger

LINDEHØJ KIRKE

Lindehøj Sogn søger Børne og Ungdomsmedarbejder

Vi søger en ny børne- og ungdomsmedarbejder fra 1. maj 2025 eller snarest derefter, som vil videreudvikle sognets aktiviteter og fællesskaber for børn og unge.

Lindehøj Sogn ligger i Herlev, som er en forstad til København. Sognet har ca. 17.000 indbyggere, heraf ca. 10.500 folkekirkemedlemmer. Tilsammen er der omkring 200 kirkegængere om søndagen, fordelt på to gudstjenester, heraf mange børnefamilier. I Lindehøj Sogn er der, udover almindelige højmesser, et varieret gudstjenesteliv – bl.a. med rytmisk musik, nyere lovsange og forskellige udtryk for tro. I sognet er der et rigt menighedsliv ugen igennem. Der er desuden ansat en sognemedhjælper, som særligt varetager ældrearbejdet og det diakonale arbejde.

I sognet har vi en stærk tradition for frivilligt arbejde. De frivillige medarbejdere er en vigtig forudsætning for at drive børne- og ungdomsarbejdet. Der er månedlige spaghetti- og ungdomsgudstjenester; bibelfortælling for børn ved søndagsgudstjenester; ugentlige aktiviteter for børn, teenagere og unge; spejderarbejde/FDF; samt børnelejr og ungdomslejr i sommerferien.

Vi ønsker at være et fællesskab, hvor børn og unge får hjælp til at tro på Jesus og bliver motiverede og klædt på til at være kristne i hverdagen og engagerede i menigheden.

Ansvarsområder:

- Inspirere, støtte og lede de frivillige medarbejdere i kirkens børne og ungdomsarbejde i det arbejde, de ønsker at være en del af.
- Koordinere og bidrage til en velfungerende organisation omkring det frivillige børne- og ungdomsarbejde – herunder koordinering for mentorskab mellem unge og voksne i kirken.
- Opsøge inspiration og materialer til hjælp for de frivillige medarbejdere samt formidle dette.
- Samarbejde med en mangfoldig menighed, frivillige medarbejdere, menighedsråd, kirkens personale og fire præster.
- Videreudvikle børnearbejdet, ungdomsarbejdet og sognets gudstjenesteliv – herunder kontakt og samarbejde med KFUM-Spejderne og FDF, sognets skoler, skoletjenesten og børnetjenesten.
- Skabe kontakt til miljøer, hvor Herlevs børn og unge mødes.
- Undervise og forkynde for børn og unge ved gudstjenester og aktiviteter.
- Fremme bibelglæden og hjælpe børn og unge med at forstå Bibelen.
- Lære de børn og unge at kende, som kommer i kirken og klubberne.

Vores ønsker til den nye medarbejder:

- Du tror på Jesus Kristus og ønsker at være tro mod Bibelen og Folkekirkens bekendelse.
- Du ønsker at bringe evangeliet til børn og unge.
- Du har et positivt sind og et smittende humør.
- Du har hjerte for børn og unge.
- Du er fortrolig med sociale medier og kan kommunikere i øjenhøjde.
- Du har erfaring med ledelse og koordinering – f.eks. af frivillige.
- Du har erfaring med arbejde med børn og unge – f.eks. som lærer, pædagog eller klubmedarbejder.

Vi tilbyder:

- Et alsidigt job i et dynamisk miljø og fællesskab, hvor du er med til at udvikle og markere Lindehøj Sogn internt og eksternt.
- Stor frihed til at tilrettelægge arbejdet.
- Et dynamisk samarbejde med kirkens B&U (Børne og ungdoms) bestyrelse, som medarbejderen kan spille bold op ad.
- Støtte og sparring af en følgegruppe nedsat af menighedsrådet.

Arbejdsstedet vil primært være Lindehøj Sogn. Den gennemsnitlige arbejdstid er 37 timer. Jobbet indebærer, at du skal være indforstået med at arbejde på tider, som ligger uden for normal arbejdstid, f.eks. ved deltagelse i søndagens gudstjenester og de mange aktiviteter, som sognet har i form af lejre, aften- og weekendarrangementer.

Ansættelsesmyndighed:
Lindehøj Sogns menighedsråd.

Løn og ansættelsesvilkår:
Ansættelsen vil være omfattet af Fællesoverenskomsten mellem Finansministeriet og CO10 – Centralorganisationen af 2010 og Organisationsaftale mellem Kirkeministeriet og CO10 – Centralorganisationen af 2010 for kirkefunktionærer med kerneopgaver som henholdsvis kordegn, sognemedhjælper/kirke- og kulturmedarbejder eller kirkemusiker og det tilhørende protokollat for sognemedhjælpere. Aftalerne kan ses på www.folkekirkenspersonale.dk.

Der er uddannelseskrav til stillingen. Se § 14 og 15 i Cirkulære nr. 10001 af 12/11 2019.

Det er en betingelse, at den obligatoriske grunduddannelse for kirke- og kulturmedarbejdere gennemføres indenfor 2 år efter ansættelsens start, medmindre du i kraft af din hidtidige uddannelse opfylder uddannelseskravet.

Medarbejdere, der ikke opfylder uddannelseskrav og ikke har gennemført den obligatoriske grunduddannelse aflønnes i løngruppe 1. Årslønnen aftales indenfor intervallet 321.916,00 kr. – 426.538,00 kr.(nutidskroner). Fikspunktet er 338.012,00 kr. (nutidskroner). Medarbejdere, der opfylder uddannelseskrav eller har gennemført den obligatoriske grunduddannelse aflønnes i løngruppe 2. Årslønnen aftales indenfor intervallet 338.012,00 kr. – 482.873,00 kr. (nutidskroner). Fikspunktet er 354.107,00 kr.(nutidskroner). Der er til stillingen knyttet et rådighedstillæg, tillægget udgør 35.368,00 kr. (nutidskroner). OK24-tillæg på 3.525, - (nutidskroner) pr. år. Løn, OK tillæg samt rådighedstillæg kvoteres i overensstemmelse med stillingens ansættelsesbrøk.
Pensionsbidraget udgør 18,4%.
Aftale om indplacering i lønintervallet indgås mellem menighedsrådet og Kirkekultur.nu

Prøvetiden er på 3 måneder. Der vil i forbindelse med ansættelsen blive indhentet børneattest. Menighedsrådet forholder sig ret til at indhente referencer.

Nærmere oplysninger om stillingen kan fås hos sognepræst Michael Skov Rygaard Andersen, tlf.: 61162686 eller menighedsrådsmedlem Karen Ambrosen, tlf.: 28439264 udenfor almindelig arbejdstid.

Ansøgningsfrist:
Ansøgningen med relevante bilag sendes til **9074fortrolig@sogn.dk**,således at ansøgningen er modtaget senest d. 4. april 2025. kl. 23.59.

Menighedsrådet forventer at afholde samtaler med relevante ansøgere ugen efter (8. - 9. april).

Lindehøj Sogn · Lindehøj Kirke, Tvedvangen 175 & Birkholm Kirkesal, Hjortespringvej 132 - 2730 Herlev

Skjern Kristne Friskole søger

tre lærere pr. 1. august 2025 og en pædagogmedhjælper pr. 1. maj 2025

Vi søger pga. pension/barsel tre lærere og en pædagogmedhjælper, der sammen med os vil arbejde på at skabe *Barnets bedste skole.*

Vi søger lærere på ml. 75-100 %, der bl.a. kan undervise i dansk og billedkunst i indskoling, samt tysk i udskoling. Pædagogmedhjælper søges til klub ca. 23 timer pr. uge. Ansøgningsfrist er d. 3. april. Se stillingsopslaget her: www.skrif.dk

Yderligere oplysninger hos:
Skoleleder Allan H. Hansen
SFO-leder Steen Sulkjær
Skolens tlf. 97351360

SKJERN KRISTNE FRISKOLE

Erhverv

Genbrugsbyg.dk®
Salg af brugte byggematerialer 20 62 81 58

AXELTEK
Industri Elektronik
Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev
Nørresundby 25 21 31 67

DEBAT

Fadervor i folkeskolen?

Det er et fint og flot forslag, som Nye Borgerlige er kommet med, om at indføre Fadervor i folkeskolen for at styrke fokus på, hvor vores kultur, normer og værdier kommer fra. Men efter min mening bør man først og fremmest fokusere på at forstærke kendskabet til kristendommen gennem kristendomsundervisningen, som kun bør indeholde kristendom. Danmark er et kristent land – eller det er vi i hvert fald på papiret – og derfor skal der kun undervises i kristendom i kristendomsundervisningen. Islam og andre religioner kan undervises om i historie og samfundsfag samt på universitetet.

Vi skal også fjerne muligheden for at blive fritaget for kristendomsundervisningen, fordi Danmark, som sagt, er et kristent land. Alle børn skal have den dannelse, der gør, at de kender til, hvor vores kultur, normer og værdier kommer fra. Kristendommen er fundamentet for de fleste demokratiske lande, med undtagelse af Israel. Derfor er kristendomsundervisningen også vigtig for forståelsen af demokrati.

Dette er et udtryk for min personlige holdning og ikke mit partis officielle holdning. Mine synspunkter står for egen regning og skal ikke ses som en udmelding fra Danmarksdemokraternes Ungdom.

JOACHIM NYGAARD ANDERSEN,
UDENRIGS- OG FORSVARSORDFØRER
DANMARKSDEMOKRATERNES UNGDOM

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

I 'Marias Hjørne' fortæller gæsterne om deres liv med Gud

Maria Gejsing laver podcasten 'Marias Hjørne', hvor hendes gæster fortæller om deres personlige liv med Gud. Vejen dertil bød på flere bump, men en kort bøn og et hurtigt bønnesvar banede vejen, for at podcasten kunne blive til virkelighed.

Af Anne Manning-Pedersen

Maria Gejsing er fuld af glæde, mens hun fortæller historien om, hvordan hendes drøm om at lave en podcast blev til virkelighed. I samtalen bliver hun ved med at udtrykke sin undren og taknemlighed til Gud for den rejse, hun har været på, siden podcasten 'Marias Hjørne' blev født i juni 2024.

En rejse, der først tog rigtig fart, da hun råbte til Gud om hjælp til alle de tekniske krav, og han på mirakuløs vis svarede hende. Dagen efter, at Maria havde bedt til Gud, blev hun kontaktet af Rasmus Kolding, som blev svaret på hendes bøn. Ikke bare det – Rasmus' kone, Sanne, som er grafiker, kom med et logo, som nu er et velkendt ikon for Marias Hjørne.

Med i Marias arbejdsteam er også hendes to veninder Anette Bergen og Dorthe Ahlmann, der involverede sig ved at lytte til hver podcastoptagelse og korrekturlæste teksterne. De begyndte også at bede regelmæssigt om Guds velsignelse over projektet.

Marias Hjørne har i skrivende stund rundet 100 abonnenter. Udfordringen snakkede med Maria og Rasmus for at høre historien om Marias Hjørne.

Fortæl lidt om jeres trosrejse

Maria: Jeg har troet på Gud, siden jeg var barn, og selv om jeg ikke var en personlig kristen, så bad jeg til Gud. En af mine inderligste bønner var: "Brug mig, Gud." Min mormor lærte mig, at der er et kald for hvert eneste menneske her på jorden, og det har jeg mærket og vidst siden, jeg var barn. Jeg mærkede det som en længsel i mit hjerte, og jeg er slet ikke i tvivl om, at Marias Hjørne er en tjeneste, Gud har sendt mig ud i.

Rasmus: Jeg er 32 år og gift med Sanne. Vi har tre børn på henholdsvis 10 måneder, 3 år og 5 år, og vi bor på Langeland. Vi kom begge til tro i efteråret 2023 efter mange års åndelig søgen i yoga, meditation og New Age.

Hvordan blev Marias Hjørne til?

Maria: Da jeg kom til personlig tro i efteråret 2021, sagde Gud til mig, at jeg skulle lave en podcast om tro, og det gav rigtig god mening, da jeg altid har elsket at tale med mennesker og høre dem udfolde deres tanker og livshistorie. At høre mennesker fortælle om deres vandring med Gud er i min optik det skønneste.

En brand var tændt i mit hjerte, og jeg delte det også med flere kristne søstre. Jeg lavede sågar et liveinterview med den ene på Instagram, hvor vi snakkede køn og identitet i forhold til Bibelen.

Det ville jeg gerne have gjort til en fast tradition, men hun var på det tidspunkt i et fuldtidsjob og kunne ikke overskue det. Men tanken om en podcast spirede stadig i mig, og i foråret 2024 var jeg på Lykkeskær Bedehus, hvor Peter Tinggaard under en forkyndelse fortalte, at han havde en vision om at lave et lydstudie på Lykkeskær Bedehus. Den greb jeg med det samme, og i pausen fangede jeg ham og delte, at jeg havde en drøm om at lave podcasts, hvor kristne deler deres vandring med Gud.

Peter Tinggaard var meget åben over for min idé, og da jeg inviterede ham, indvilligede han endda i at være min første gæst. Det er jeg meget taknemlig over, fordi der blev lagt den første spire til Marias Hjørne.

Da interviewet var færdigt, spurgte Peter: "Hvad skal podcasten hedde?" Umiddelbart havde jeg tænkt, at den skulle hedde noget med "Gud, Jesus, Tro…", men Peter havde andre tanker, for lige pludselig udbrød han: "Den skal hedde Marias Hjørne."

Jeg var overrasket over forslaget, men synes, det lød hyggeligt og havde også så meget tillid til Peters relation med Gud, at jeg tænkte, "det må være fra Helligånden." Og i dag kan jeg slet ikke forestille mig et andet navn. Det harmonerer godt med indholdet og formen for podcasten.

Oplevede du udfordringer i opstartsfasen?

Maria: Jeg kan huske, at jeg var fyldt med begejstring efter interviewet med Peter, og der gik heller ikke lang tid, før jeg lavede yderligere to interviews, men det, jeg ikke havde overvejet, var, at jeg ikke havde noget ejerskab ind i processen.

Jeg havde ikke indflydelse på, hvornår det ville blive sendt, da det var i hænderne på den tekniker, der havde optaget udsendelserne. Det betød, at interviewet med Peter først udkom nogle måneder efter, at det var optaget, og de to andre interviews blev aldrig udsendt. Det var ret nedslående, og det virkede som om, at det, der var begyndt at spire, manglede næring.

I løbet af sommerferien havde jeg set nogle videoer om at lave podcast, men jeg blev bare mere forvirret af at se de videoer. Jeg havde brug for en, der tog mig i hånden og guidede mig skridt for skridt mht. teknik osv.

Det gjorde også tingene mere kompliceret den sommerferie, hvor jeg havde tænkt, at jeg virkelig skulle give den gas med interviews, at jeg blev syg og fik en virus på min balancenerve, så jeg blev ramt af svimmelhed. Mit hjertebarn, Marias Hjørne, var født, og der kom mange positive tilbagemeldinger, men der var udfordringen med teknikken.

Hvordan kom du igennem disse udfordringer?

Maria: Efter den sommerferie var jeg virkelig slået ud, og en onsdag aften, hvor jeg kørte hjem efter et fællesskab, bad jeg en bøn til Gud. Den var kort, men fyldt med inderlighed:

"Gud, du ved, hvor meget jeg brænder for at lave denne podcast og dele menneskers vidnesbyrd, men nu lægger jeg det ned ved dine fødder. Jeg ønsker ikke at gøre noget, hvis det ikke er i harmoni med dit ønske, men hvis det er din vilje, så beder jeg dig om at sende en tekniker, for jeg har virkelig brug for hjælp."

Og så skete det fuldstændig vilde. Dagen efter, at jeg havde bedt denne bøn, modtog jeg en besked fra Rasmus Kolding, som jeg aldrig havde mødt før.

Han skrev: "Hej Maria. Jeg hørte lige din podcast, og så fik jeg den her melodi. Jeg ved slet ikke, om du vil have en intromelodi, men nu får du det altså." Da jeg læste den besked, væltede tårerne ud af mig. Jeg vidste, at det var Guds gensvar på min bøn, og hermed var det mest velsignede samarbejde mellem Rasmus Kolding og jeg etableret. Og Gud kunne virkelig ikke have sendt mig en bedre tekniker eller producer.

Rasmus og hans kone Sanne har hele tiden troet på 'Marias Hjørne', og de har lagt mange kræfter og energi i projektet. Sanne, som er grafiker, har lavet det fine logo med kirken. Og de har hele tiden været virkelig gode til at støtte og opmuntre mig. I samarbejdet med dem er flammen indeni mig bare blevet større og større, men der har også været kamp indimellem, hvor jeg er blevet usikker, og der har deres opbakning betydet meget.

Efter en lang pause kunne den anden podcast blive udsendt den 18. oktober, og siden da har vi udsendt 34 afsnit på tre en halv måned. Vi får mange dejlige og opmuntrende kommentarer, og vi er virkelig taknemlige over den modtagelse, Marias Hjørne har fået.

"Jeg finder stor glæde i at snakke med mennesker og høre dem folde deres historie ud, og jeg tror på, at de forskellige vidnesbyrd vil bære stor frugt i Guds rige," siger Maria Gejsing, der her ses sammen med tekniker Rasmus Kolding. Privatfoto.

Udfordringen spurgte Rasmus om hans vinkel på Marias bønnesvar.

"Jeg kom til at arbejde med Maria, fordi jeg hørte det første afsnit af Marias Hjørne med Peter Tinggaard. Imens jeg lyttede til podcasten, fik jeg en idé til en intromelodi og gik op i mit lydstudie for at indspille den.

Efter et par timer sendte jeg den til Maria, som jeg ikke kendte på forhånd. Maria svarede tilbage, at hun havde bedt Gud om at sende en tekniker, så vi gik straks i gang med samarbejdet om podcasten. Samme dag fik Sanne en idé til podcastens logo, som hun tegnede i hånden og redigerede digitalt."

Hvad er mest inspirerende for dig, når du udvælger og interviewer dine gæster?

Maria: Jeg føler et stort ansvar, når mennesker kommer til mig og gerne vil dele deres historie. Jeg ved, at det kan være meget følsomt og sårbart, og derfor er det utroligt vigtigt for mig at ære deres fortælling.

Det oplever jeg også er noget, Gud har lagt i mig, at vi skal ære og elske hinanden som mennesker og dermed også hinandens livshistorier og vidnesbyrd. Derfor beder jeg også altid for mine gæster – både inden optagelserne, men også bagefter.

Jeg finder stor glæde i at snakke med mennesker og høre dem folde deres historie ud, og jeg tror på, at de forskellige vidnesbyrd vil bære stor frugt i Guds rige. De vidnesbyrd, mine gæster deler, er virkelig stærke, opbyggende og opmuntrende. Det er faktisk sket flere gange for både Rasmus og jeg, at vi er faldet på knæ i lovprisning og taknemlighed overfor Gud, når vi har lyttet til et vidnesbyrd. Og vi har bare samstemmende proklameret Guds storhed, og hvor god han er.

Og for hvert vidnesbyrd, der bliver delt, bliver overgivelsen dybere i os. Vi tjener en vidunderlig Gud.

Hvad er jeres fremtidsdrøm for Marias Hjørne?

Maria: Jeg takker Gud for, at han bruger mig i den tjeneste, da jeg virkelig føler, det er et kald, Gud har lagt i mit hjerte. Jeg er taknemlig for de mennesker, Gud har sendt, som har støttet mig i at gå den vej. Både mine gæster, Rasmus og Sanne, Anette, Dorthe og Peter.

Det er en stor velsignelse, når vi går den vej, som Gud ønsker for os, så vil han sende hjælpere vores vej, og han vil bane vejen. Marias Hjørne er på alle måder Guds projekt, og jeg er bare taknemlig for, at Gud har kaldet mig til opgaven. Al ære til ham alene.

Rasmus: Arbejdet med Marias Hjørne er en stor velsignelse for os, da vi er nye i troen og er ved at finde os til rette i legemet. Vi får en bedre forståelse af de forskellige kirkeretninger og fællesskaber i Danmark. Og mest af alt, et større indblik.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 11:

Henning Fredensborg
6510 Gram

Kodeord: *cigarkasser*

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 1.4. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 6.4.25.

Obs! Du kan IKKE benytte Udfordringens portofri kupon til at indsende koden.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

GENNEM / DIMS / DRUK / FUGL / FRYSE / PELSDYR / LIDELSE / GENIET / TONE / SARKASME

GRUPPER / SUNDT — ILT / BEGIVENHED

VOKSE / NUBRET — PIGE / TO ENS

BEKRÆFTELSEN — OGSÅ KALDET — FAKTISK / MØDES — TAKKER / DRENG — PEJLEAPPARAT / SMULE — SIDST I NAT

GRAMMATISK FALD — HAVFUGL / HOLDE MUND — MODSAT KRONISK / MUNDTLIGE

DRENG — OFTE / HOLD — SOLGUD / TYRKIET — MUSIKTEGNET / BAD — KENDEORD

PYNTEPRIK — 90 / FORMGIVEREN — BREDDER / NUL

TONE — SPINDLER / SMIGRET — PLOVEN / INSEKT

STAT — LEVER / MØBEL — SMERTEFULD

ANBEFALET — ÆNDRE / RUMFARTØJ — HØST / VANDLØB — RÆKKE / MÅL

GNAVER — SPISE / MINE — REGINA — OSTEBY / FØLGE

KØBE — DUMRIAN — IKKE MANGE

ANTAL — FLOD / THI — SJUSK — DRIK / BESKYTTELSE

FORHOLDSORD — RO / TURISTØ — KARAKTER / GRINER — GODS / VÆGGE

INSTRUMENT — DOMSTOL / FARVE — ANTAL — VÆGTENHED — DRIK / VOVER

SNYDE — DYR / ENKELTHED — UNION / INDHENTER — FORSTÅ / PÅ LINJE

KRAFT — GENEN / SKILT — FUGL / STRÆK — ÆRLIG / FLOTTE

PYNT — BALTER / UPROBLEMATISK — FISKEN / SMÅ KASSER — TRITIUM / HJORT — 8

ARTIKEL / HEJSE OP — EPOKE / REDSKAB — INDFALD / VULKAN

TRØSTET / FØLELSE — DANSK Ø / FOR — ØVE / DRENG — PAPEGØJE

IDET / FØLGE

INDEHAVERE — HISTORIE / FØRST I DAG

MORE SIG — BEFALING — UDSTRÅLING

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**
**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Udvalgte programmer om tro på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 23/3
10.00 Gudstjenesten: Mod til at åbne munden - Sebastian Dorset
Komiker og journalist Sebastian Dorset har som mange andre danskere været ramt af stress. Til gudstjeneste i Bagsværd Kirke fortæller han Sofie Østergaard om den skam, han har oplevet i forbindelse med sygdommen. Også præst, Torsten Ringgaard, fortæller om sin egen oplevelse med skam i sin opvækst. Sendes også på DR2 kl. 14.00.

20.00 Slave af Danmark (4:4) Flugt og frihed
Ny dramadokumentar med Nola Grace Gaardmand som undersøgende vært.
Da englænderne angriber København, flygter Reginas nu 17-årige søn for at deltage i krigen. Men Henrietta vil ikke af med ham og hyrer en advokat for at få ham tilbage. Imens planlægger Reginas datter et oprør på St. Croix, og Louisa tager en afgørende beslutning.

Lørdag 29/3
18.50 Før søndagen
Ugens salme: Den signede dag med fryd vi ser. Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og DR Vokalensemblet synger.
I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 23/3
14.00 Gudstjeneste fra Bagsværd Kirke.
Genudsendelse fra DR1 kl. 10.00.

Tirsdag 25/3
Dødens velodrom (G 11 år) Fransk dokumentar fra 2022. (The Vel' D'Hiv Round Up: Anatomy of a Crime)
Det er en af historiens største razziaer. I juli 1942 blev 13.152 jøder arresteret af fransk politi og overgivet til nazisterne, som deporterede dem til kz-lejren Auschwitz. Operationen blev kaldt Vel d'Hiv-razziaen og blev udført på foranledning af Vichystyret. Her fortæller overlevende om et af de mørkeste kapitler i Frankrigs historie. Hvordan blev aktionerne gennemført? Og hvordan reagerede borgerne på massearrestationerne?

Torsdag 27/3
07.30 Vores verdensarv: Roskilde Domkirke
Roskilde Domkirkes historie er en kringlet og fængende fortælling om utallige magtkampe og voldsomme opgør. Om tro, storhed og fald og om magtfulde konger, snarrådige dronninger og snedige biskopper, der alle sammen kæmper for, at Roskilde Domkirke skal være noget helt, helt særligt. Og i 1995 bliver den udråbt til verdensarv af FN-organisationen UNESCO.
Sendt første gang 18.10.09

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

Søndag d. 23.3 er komiker og journalist Sebastian Dorset (th.) gæst i tv-gudstjenesten, hvor samtalen handler om stress og skam.
Foto: Kasper Borg, DR

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Revelation

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d - 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning / forbøn for syge. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og teknisk support: www.revelationtv.com

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1º vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00.
Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15.
Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler.
BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar.
Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten på DR2 og P1

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR 2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.
Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

Livet i ghettoen

Onsdag den 26. marts sender TV 2 den helt nye dokumentar 'Ghetto' om det muslimske parallelsamfund i Gellerup-parken i Aarhus.

Børnene bliver taget, hvis en kvinde ønsker skilsmisse. Ofre og vidner til vold bliver truet til tavshed. Islamiske mæglingsråd afgør sager uden om det danske retssystem. Milliarder af kroner er brugt på at rive boligblokke ned og bygge nyt i Gellerup-parken vest for Aarhus for at komme parallelsamfundet til livs. Men virker det, politikerne gør?

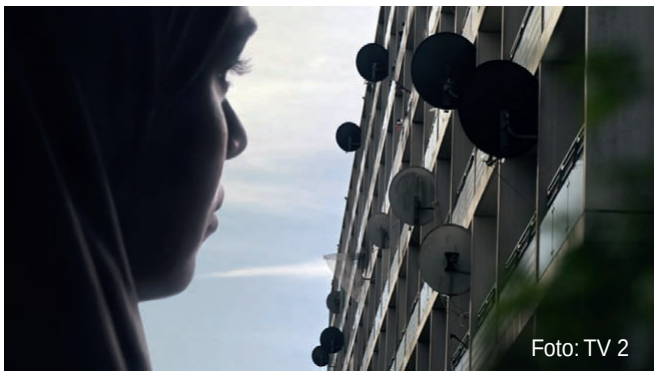

Se Ghetto kl. 20.00 eller på TV 2 Play.

Radio - faste programmer om tro på P1

Søndag 23/3
10.03 Gudstjeneste fra Frederiksberg Kirke, København stift. 3. søndag i fasten.
Mindegudstjeneste for Shell-bombningen af Jean d'Arc skolen.
Biskop Peter Skov-Jakobsen, biskop Czeslaw Kozon, Lars Gustav Lindhardt.
Salmer:
DDS 557: Her vil ties, her vil bies.
DDS 245: Opstandne Herre.
DDS 787: Du som har tændt millioner af stjerner.
Vært: Katarina Lewkovitch.

11.03 Pilgrim: Dæmoner, ondskab og eksorcisme
Stemmer om erfaringer i mødet med livets mørke kræfter.
Vært: Anders Laugesen. (Sendes også 4.03)

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:
Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men hvad er det? Hvad med at spørge Jesus. Hvad ville Jesus have sagt: For dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham. Skriv dine spørgsmål til Jesus@dr.dk. (Sendes også lørdag kl. 22.03)

19.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. (Genudsendelse fra lørdag)

Søndag 30/3
10.03 Gudstjeneste fra Den danske menighed, Sct. Hans kirke i Flensborg. Midfaste
Prædikant:
Alena Strelow.
Salmer:
DDS 721: Frydeligt med jubelkor.
DDS 298: Helligånden trindt på jord.
DDS 68: Se, hvilket menneske.
DDS 826: Guds nåde er en vintergæk.
DDS 846: To tusind år blev skjult i mørket.
DDS 217: Min Jesus, lad mit hjerte få.
Vært: Katarina Lewkovitch.

Alena Strelow.

Kristen lokalradio

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24 timer i døgnet. Kan høres på mobil, iPad eller PC ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

MUSIK TJEK

Ny dansk lovsang fra STORM

Der sker rigtig meget på den danske lovsangsscene i øjeblikket, og det er rigtig dejligt. I strømmen af nyt har STORM Lovsang meldt sig på banen. Bandet spiller til Mariagerfjord Frikirkes ungdomsgudstjenester. Det består af 9-10 personer med Jonathan Elgaard som lovsangsleder, og det er også ham, der har skrevet sangene.

EP'en indeholder 6 selvskrevne sange, som ikke kun er skrevet til unge, men til alle generationer. Sangene handler om hverdagslivet med Jesus, og her er tekster, alle kan relatere til.

Storm har sin helt egen stil, sin helt egen lyd og sin helt egen måde at skrive sange på. Solisterne er gode og harmonerer godt sammen. Sangene vinder ikke ved første aflytning, da der er mange ord at forholde sig til og variation i musikken. Men når man lytter igen og begynder at fokusere på teksterne også, synker det mere ind. Så jeg anbefaler, at man giver den mere end en aflytning, før man "dømmer" den.

Det er ikke et uptempo album, som jeg ellers forventede, da de jo spiller til ungdomsmøder. Det er lidt "tungt" musikalsk. Dvs. meget guitar, sange, som varer mere end 2-3 minutter (der er 6 sange og de varer 32 min. tilsammen), og man skal høre dem nogle gange, før man fanger melodien. Det er absolut ikke negativt ment, men mere for at beskrive, hvad jeg synes, der er anderledes i forhold til andre lovsangsudgivelser.

Mine to favoritter er "Gud du ser" og "Det er fuldbragt". Den første har et meget nemt omkvæd og en dejlig tekst, og den anden gør mig uendelig taknemmelig for det offer, Jesus gjorde på Golgata for mig. Så her er der nye sange, som kan bruges i kirkerne rundt omkring i Danmark.

Godt gået STORM!

Eilis Jokszies

Kunstner: STORM Lovsang - **Titel:** Fra første åndedrag - **Genre:** Lovsang - **Download:** itunes.dk - Pris: 69 kr.

Den nye konge i Egypten tvang Jakobs efterkommere til at bygge byerne Pitom og Ramses.

Egypterne tvinger Jakobs efterkommere til slavearbejde

Først ankom 70 personer fra Kana'an til Egypten. Senere voksede deres antal stærkt.

Mens Josef var guvernør i Egypten, gav kongen tilladelse til, at hele hans familie måtte bosætte sig i landet. Det gjorde de så. Men senere opstod der problemer mellem Jakobs mange efterkommere og egypterne.

"Så gjorde egypterne dem til slaver og satte brutale slavefogeder over dem, som skulle udmatte dem med hårdt arbejde. De tvang dem til at bygge to nye forsyningscentre for Farao – byerne Pitom og Ramses. Men jo mere egypterne mishandlede og undertrykte israelitterne, jo flere blev de. Egypterne blev bange for dem, og derfor lod de dem arbejde endnu hårdere.

De var skånselsløse i deres krav og tvang dem til at lave mursten og mørtel til de egyptiske byggeprojekter foruden al slags hårdt markarbejde og drev i det hele taget rovdrift på deres arbejdskraft.

Faraos næste påfund var at give følgende ordre til de hebræiske jordemødre Shifra og Pua: "Når I hjælper hebræerkvinderne med at føde, skal I dræbe alle drengebørnene. Lad kun pigerne leve." Jordemødrene frygtede imidlertid Gud mere end kongen, og derfor nægtede de at gøre, som han sagde. De lod drengene leve.

Da kaldte kongen dem til sig og sagde: "I lader jo drengene leve! Hvorfor gør I ikke, som jeg har sagt?"

"Herre," sagde de. "De hebræiske kvinder er ikke som de egyptiske. De føder så hurtigt, at vi simpelt hen ikke kan nå frem i tide!"

Gud velsignede jordemødrene på grund af deres gudsfrygt, så de ikke selv havde problemer med at få børn, og han var stadig med israelitterne, så de blev endnu mere talrige og mægtige.

Så gav Farao den egyptiske befolkning følgende ordre: "Kast alle nyfødte hebræiske drenge i Nilen! Pigerne kan få lov at leve."

(2. Mosebog 1, 11-22)

Tegningerne er Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

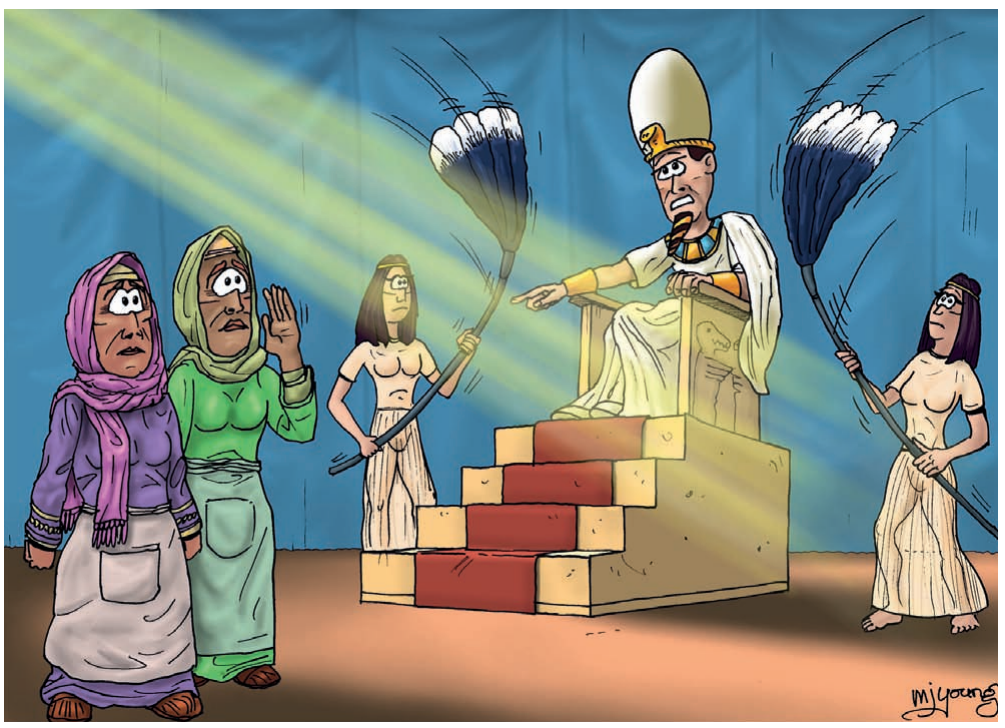

Faraos næste påfund var at give følgende ordre til de hebræiske jordemødre Shifra og Pua: "Når I hjælper hebræerkvinderne med at føde, skal I dræbe alle drengebørnene. Lad kun pigerne leve."

Jordemødrene frygtede imidlertid Gud mere end kongen, og derfor nægtede de at gøre, som han sagde. De lod drengene leve.

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT BIBLE GATEWAY

Som ny kristen blev Brian klar over, at han enten skulle anskaffe sig et helt nyt ordforråd - eller helt opgive golfspillet.

Josefine Høgh modtog KLF, Kirke & Mediers buket for programmet "Fortidens hemmeligheder". Til højre ses generalsekretær Mikael Arendt Laursen. Foto: Lars Salomonsen / KLF, Kirke & Medier

Samtaler om fortid og tro får hjælp af kunstig intelligens - og får KLF's Buketten for det

Programmet Fortidens hemmeligheder gør det både spændende og seværdigt at beskæftige sig med kendte danskeres stamtræ. De AI-genererede billeder gør fortiden konkret, og Josefine Høgh skaber et tillidsfuldt rum til en reflekterende samtale.

Det lyder næsten som hinandens modsætninger: Billeder skabt ved hjælp af kunstig intelligens og samtaler om eksistens og tro. Men i 'Fortidens hemmeligheder' fungerer det faktisk, skriver KLF, Kirke & Medier.

Billeder produceret ud fra historisk materiale

"Vi er jo tilbage i en tid, hvor der ikke findes meget billeddokumentation, og hvor vi derfor ikke har noget at vise. Så det ville være et kedeligt tv-program uden. Det har vi forsøgt at være meget tydelige omkring.

Billederne er blevet genereret af en professionel grafiker i samarbejde med vores historikere ud fra det historiske materiale, vi kan komme i nærheden af. Billederne er ren fiktion, men baseret på al den information og de fakta, vi har om perioden," siger Josefine Høgh, som er vært på DR-programmet.

Tro blev en vigtig del af samtalerne

Josefine Høgh spiller selv en hovedrolle i, at KLF, Kirke & Medier fik øjnene op for programmet. Flere af gæsterne i programmerne ender nemlig med at tale om tro. Det gælder fx Casper Christensen, Rosa Kildahl og Mia Wagner. Og disse samtaler falder både naturligt og reflekterende.

Flere af gæsterne i programmerne ender nemlig med at tale om tro. Det gælder fx Casper Christensen, Rosa Kildahl og Mia Wagner. Og disse samtaler falder både naturligt og reflekterende.

"Personligt er jeg meget opmærksom på, hvordan jeg taler om tro med folk. For mange er det ekstremt privat og personligt. Det handler om at relationsopbygge, så man kan mærke, om vedkommende gerne vil tale om det. Jeg synes selv, det er ekstremt spændende at tale om," siger Josephine Høgh.

Kristen baggrund for vores nutid

Den fordomsfrie og naturlige tilgang, som Josefine Høgh praktiserer, når samtalen drejer sig i retning af kirke og tro, viser, hvor vigtig den kristne kulturarv er for mange danskere.

"Flere af vores fortællinger er funderet i, hvordan kristendommen kom til Danmark. Så det er jo en helt naturlig ting at gå videre ud af den linje, kan man sige. Det er også her, vi lærer mennesket at kende. Netop sådan nogle samtaler som dem, synes jeg, er vigtige," siger Josefine Høgh, som blev meget glad og overrasket over Buketten fra KLF, Kirke & Medier – en ære hun helt klart også tilskriver holdet bag programmet.

"Da jeg delte det her med hele teamet, som jeg har i ryggen, og som jo er dem, der laver det helt store arbejde, så blev der jublet. Det giver en god motivation til nu at skulle lave anden sæson," fortæller DR-værten.

Begrundelse for Buketten

KLF, Kirke & Medier har altid en begrundelse med, når Buketten skal overrækkes – denne gang lød den således:

"Danmarkshistorie kan fortælles på mange måder, og Fortidens hemmeligheder er et godt bud på en nutidig og vedkommende måde at gøre det på.

Syv kendte danskere stillede stamtræ til rådighed, og kombineret med flot AI-grafik og relevante live-indslag blev det til et seværdigt koncept.

Som vært er Josefine Høgh tillidsfuld og åben og tilgår sine gæster med en positiv nysgerrighed og på en anerkendende måde.

Hun gør også samtalen om tro helt naturlig – både i forhold til fortidens hidtil ukendte personligheder – og i samtalen om nutiden i studiet mellem vært og gæst."

Interviewet med Josefine Høgh kan læses i KLF, Kirke & Mediers magasin nr. 1/2025.

Bodil

Udfyldningsvalg skaffede nye kandidater til menighedsråd

Udfordring er vendt til succes, konstaterer Viborg Stift.

300 manglende medlemmer er reduceret til blot 10, efter at der blev holdt udfyldningsvalg til menighedsrådene den 11. marts 2025.

En "katastrofe-mail", som biskop Henrik Stubkjær (til venstre) sendte til stiftets provster, fik menighedsrådene på overarbejde med at finde nye medlemmer. Foto: Viborg Stift

Inden menighedsrådsvalget i september 2024 manglede Viborg Stift knap 300 medlemmer til menighedsrådene. Det fik biskop Henrik Stubkjær til at udsende en "katastrofe-mail" til alle stiftets provster med opfordring til at tage fat i alle præster og menighedsrådsformænd og formændene for valgbestyrelserne for at gøre en ekstra indsats, så menighedsrådene kunne blive fyldte.

Man nåede ikke helt i mål, og efter menighedsrådsvalget manglede der fortsat 50 kandidater. Det satte knap 30 menighedsråd på overarbejde.

Nye og yngre kræfter

Biskop Henrik Stubkjær har været rundt til orienteringsmøder sammen med stiftsadministrationen og provsterne i en lang række af stiftets provstier, og der har været holdt webinarer.

Overalt har biskoppen mærket opbakningen og også set, at flere råd har gennemgået et generationsskifte, hvor man har fået nye og yngre kræfter ind til at stå sammen med de erfarne.

Mangler nu ti kandidater

Den 11. marts var der så udfyldningsvalg, hvor de sidste kandidater skulle findes, og nu mangler der kun ti kandidater inden alle de 1.340 pladser i menighedsrådene i Viborg Stift er udfyldt.

Tre råd holder valg i efteråret og nogle få har fået dispensation til at være færre.

Stor folkelig opbakning

"Det er ganske fantastisk og vidner om, at menighedsrådene har en stor folkelig forankring, når så mange pladser er blevet besat. Det, der begyndte som en udfordring, er endt som en stor sejr," understreger biskop Henrik Stubkjær.

Viborg Stift har 193 menighedsråd ud af 1.561 menighedsråd på landsplan.

Bodil

Godt sagt:

"Allerede i magtesløsheden ligger en usynlig ophøjelse. Vi gøres til Guds kostbare redskaber, når han får lov at bruge magtesløsheden. Vi får skikkelse af Jesu hengivne majestæt."

(Mathias Secher Rom: "Magtesløs styrke")

Påskeavisen 2025

På Udfordringen har vi tradition for at lave en særlig avis til to af kirkens helt store højtider: Jul og påske.

Samtidig har mange af vores læsere tradition for at købe ekstra af disse numre og dele ud i lokalområdet, i kirken, i klubben - eller hvor man nu finder det relevant.

På Udfordringen gør vi, som vi plejer, det håber vi også, at I gør. Påsken handler ikke om påskeæg og påskefrokost, men om noget langt større. Det vil vi gerne dele med Danmark.

Bestil påskeavisen senest den 6. april og vær med til at dele påskens budskab.

Avisen kan bestilles på vores webshop hosianna.dk.

10 aviser koster 100 kr. Derefter bliver stykprisen billigere, jo flere du bestiller.

Prøv Udfordringen uforpligtende

Jeg vil gerne prøve den kristne ugeavis Udfordringen gratis i to måneder. Derefter får jeg et girokort for den kommende periode, som jeg kun betaler, hvis jeg vil fortsætte.

Jeg bestiller (sæt kryds): ☐ **2 måneders GRATIS prøve-abonnement***
☐ **½ år for kun 459 kr. eller** ☐ **et helt år for 745 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

Tlf.: _____ E-mail: _____

PS: Du kan også bestille på **mail@udfordringen.dk** - eller på hjemmesiden **udfordringen.dk/bestil**

***Gratis prøve-abonnement gælder kun i Danmark**

POST
Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Udfordringen
+++ 24849 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

(13/2025)

KLUMME

Om trofasthed – og om at hænge bag i bussen

Der er så meget godt og glædeligt ved at have fået børnebørn. En af de større er at fortælle. Læse gode bøger, gamle, nye, sjove, skægge, frække og uhyggelige. Men allerbedst er det, når de beder om bare at fortælle "med munden", som én engang udtrykte det.

Det fik mig til forleden at mindes og fortælle om dengang, da jeg hang bag i bussen. Den oplevelse står stadig for mig, ligesom den gjorde for min mor, som en helt afgørende begivenhed eller milepæl fra min tidlige barndom.

Jeg var knap fem år gammel, og en dag kom min lidt ældre "ven", Jørn-Ole, hen og afbrød mig, mens jeg sad og lavede et fængsel til stankelbenene i sandkassen, og spurgte, om jeg ikke kunne tænke mig at prøve at hænge bag i bussen. Det lød da spændende, og vi fulgtes ad hen til bussens endestation. Jørn-Ole instruerede mig kort i, hvad det drejede sig om. Det var slet ikke farligt, når jeg blot gjorde, som han sagde. Vi skulle liste os hen bag bussen, når den holdt stille, gribe fat i kofangeren, og når bussen så satte i gang, skulle vi slippe den igen. "Det er rigtig sjovt!" lovede han.

Som sagt så gjort. Vi stillede os om bag bussen, tog fat i kofangeren, og bussen satte i gang. Jørn-Ole slap og råbte til mig: "Slip!" Men jeg kunne ikke slippe. Jeg turde ikke. For det gik hurtigere og hurtigere, og jeg hang bare fast og blev nu i susende fart trukket hele vejen ned ad Bolbro bakke til næste stoppested.

Der er en masse små og store indtryk, der står prentet fra øjeblikkene efter. Bussen holdt stille, mine knæ rystede, mine nye træsko var slidt igennem, Jørn-Ole kom løbende og spurgte mig bebrejdende, hvorfor jeg ikke slap, og buschaufføren stod sammen med en lille gruppe mennesker og kiggede på mig. Han havde taget sin kasket af, kløede sig i håret og tørrede sveden af panden.

Jørn-Ole og jeg listede hjem. Jeg med rystende knæ og helt nye, men nu ødelagte træsko. Og Jørn-Ole…? Ja, jeg gad i grunden godt vide, hvordan han har haft det? Han var nok ikke plaget af den store skyldfølelse, for han gik med mig hjem og fortalte min mor, at Steen havde hængt bag i bussen. Også her husker jeg blot nogle få glimt. Min mor, som aldrig hverken før eller siden har slået eller brugt fysisk vold imod mig, tog mig hårdt i kinden og trak mig indenfor. De ødelagte træsko blev smidt i skraldespanden, og jeg blev smidt ind på soveværelset med løftet om, at det nok ikke blev sjovt, når far kom hjem.

Det gjorde det nok heller ikke, men jeg husker det ikke. Jeg havde travlt med at fordøje indtrykkene og tænke over, hvad der var sket. For hvor lærte jeg i grunden meget: Man skal ikke lytte eller lade sig lokke til noget, selvom det lyder spændende. Heller ikke selvom det er en god legekammerat, der spørger. Det er ikke kun den voksne børnelokker, man skal holde sig fra, den jævnaldrende kan også udgøre en fare.

Men den vigtigste lektie, som jeg ofte er vendt tilbage til, er, at man skal holde fast ved det, man er begyndt på. Hold fast, hold ud, giv ikke op. Det er også et godt nytestamentligt råd. Man må for Guds og sin egen skyld ikke give op på halvvejen.

Tænk, hvis jeg havde valgt at slippe taget i bussen halvvejs mellem stoppestederne? Så havde livet nok formet sig på en anden måde. Oplevelsen ved at hænge bag i bussen siger kort og godt noget om trofasthedens nødvendighed. Som det også hedder i Hebræerbrevet:

"Lad os urokkeligt holde fast ved det håb om evigt liv, vi er kommet til tro på. Gud er nemlig trofast og holder, hvad han har lovet." (Hebr10,232).

Af Steen Skovsgaard,
biskop emeritus